

S'Arenal de Mallorca

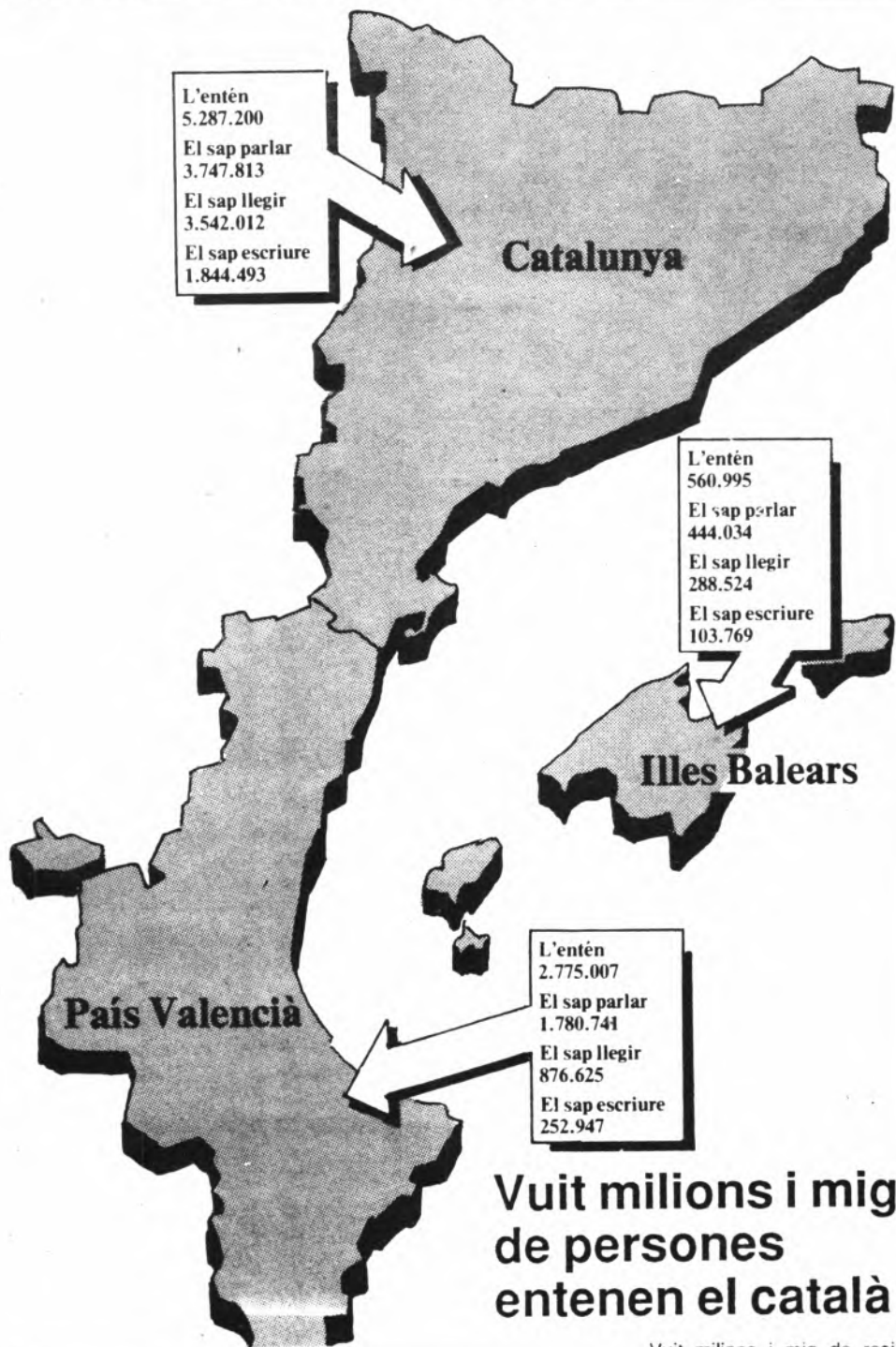

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY. VIII - NÚMERO 146

1.er DE MAIG DE 1988

PREU: 75 PTES.

HOTEL BAHIA DE PALMA

SALA DE JOCS — BINGO

SERVICI DE CAFETERIA
XOCOLATA AMB XURROS ENTREPANS I PLATS
VARIATS

**AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA**

CADA VESPRE A
PARTIR DE LES SET

Vuit milions i mig de residents a Catalunya, el País Valencià i les Illes entenen el català, si bé no arriben a sis milions els que el saben parlar. Aquestes dades han estat elaborades pel Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya. Tot i que les estadístiques publicades tenen un considerable abast, encara falten dades sobre el coneixement del català en altres zones on es parla, com la Franja de Ponent, el principat d'Andorra, la Catalunya del Nord o l'Alguer. Tampoc no s'hi ha comptat els catalans que resideixen i estan empadronats en altres comunitats autònomes de l'Estat o que viuen a l'estranger.

AQUACITY[®]

S'ARENAL

L'EDEN TORNA OBRIR LES SEVES PORTES

Si per la diversió de tota la família, Aquacity, S'Arenal, torna obrir les seves portes. A partir del pròxim dimecres podrem tornar gaudir de totes les seves atraccions exclusives:

El RIO BRAVO, amb els seus 180 metres de recorregut que davallen des de la muntanya.

Els KAMIKAZES, perquè coneixis l'emoció amb intensitat.

Els BONZAI, amb les seves pendents de vertigen.

Les PISTES BLANES, 4 carrers de 75 metres de caiguda lliure.

El CANAL DE SURF, per reliscar sobre les ones.

I si vols més ones en tenim de fins a 1,40 metres a la nostra autèntica PISCINA DE LES ONES.

Per als més tranquils tenim el RIU DE LA MANDRA, on l'aigua circula a 20 Km/h; o el LLAC DE LES ATRACCIONS per als romàntics de sempre.

I si vols un dia de relax, et pots passejar pels 45.000 m² de gespa on hi ha més de mil pins.

I n'hi ha encara més i més: bars, cafeteries, un excel·lent servei de restauració, un fabulós centre comercial. I encara més, perquè Aquacity és un vertader paradís de la diversió. Segur!

OBERT DES DE LES 10 HORES

AQUACITY[®]

EL MAJOR PARC AQUÀTIC DEL MÓN.

SERVEI DE BUS

PLAÇA D'ESPANYA - CA'N PASTILLA - S'ARENAL - AQUACITY

CADA 20 MINUTS

AUTOVIA PALMA-S'ARENAL, KM. 15 - TLF.: 490704 MALLORCA

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de
Ciutat

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13'30 i 15'00)	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciúncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	255440
Taxi-Telèfon	273722

A la part de
Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745-263538
Parròquia	263265
Aigua potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües SOGESUR	262493

Aquest periòdic surt cada quinze dies. Se pot trobar als quioscos de S'Arenal, Ca'n Pastilla, Es Coll, Son Ferriol i Sant Jordi. Subscriviu-vos-hi

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Camí

Canteres, 132, S'Arenal.

Els nostres pintors

Catalina Aguiló i Forteza

Ens rep la coneguda pintora al seu estudi situat a l'àtic d'una finca de quatre pisos de l'avinguda del Cid de Son Ferriol —damunt l'estany— un àtic des d'on se divisen les poblacions del Pla de Na Tesa, S'Hos-talot, Sa Cabaneta i Pòrtol, tot fins a la Serra de Tramuntana, i cap a ponent, tot el conglomerat de cases de la vorera de mar. Un paisatge suggerent i ple de color, molt adient al tarana d'una pintora.

—Jo mateixa vaig triar aquest àtic, ens diu, ha-guéssim pogut triar el primer pis, però jo necessit llum i color per poder viure i crear la meua obra.

Na Cati ens conta que va néixer fa 32 anys al carrer dels Pescadors de Llucma-jor. De petita va anar a l'es-cola pública on ja va desta-car com a dibuixant. Els mestres la feien sortir so-vint a la pissarra quan se dibuixava ja que ella era la millor de l'aula. Ja de peti-ta, els seus pares li posa-ren professors de dibuix, primer na Jaumeta Contes-tí i més tard en Joan Cala-fat. Va estudiar el batxiller al «Colegio Libre Adopta-do» de Llucmajor on li do-naren el diploma de fi de curs com a la millor dibuixant. De joveçana se va matricular al col·legi de Bel·les Arts de Ciutat i als 18 anys va rebre classes del famós pintor J. Torrents Lladó.

Mentrestant, prenia part a exposicions col·lectives fins que l'any 82 va fer la

seua primera exposició in-dividual a la Fira de Lluc-major on ha exposat cada any des d'aleshores. També ha exposat diver-ses vegades a Sant Joan, Sóller i Muro, sempre a la Part Forana on la seva obra té molta acceptació. La seva darrera exposició ha estat a Muro durant la primera quinzena d'aquest mes d'abril amb un èxit total de públic i de vendes.

Son Ferriol, és per això que se va mudar a aquest darrer poble. Fruit d'aquest matrimoni, és na Frances-ca Marina, una nina ben bufona d'un any d'edat.

—Per fer tantes exposi-cions has de fer feina de valent, li comentam

—He tengut molta de sort amb el meu home que m'ajuda en les feines d'ela casa. Com que m'agrada molt la pintura, a qualsevol hora, inclús els vespres me pots trobar davant el cava-llet donant color a la tela.

—Quina és la teua pintu-ra?

—Això és pintura realis-ta, la que feien els nostres clàssics. Faig paisatge, bodegons, però la meua especialitat és el retrat. Molta de gent me comana retrats del seu infant de pri-

mera comunió que resulten molt als recordatoris. També me comanen re-trats per enmarcar i ornar les seves cambres.

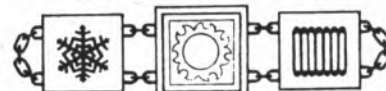
—A Llucmajor hi ha molta tradició pictòrica i molts de pintors. A Son Ferriol també n'hi ha?

—No n'hi ha tants com a Llucmajor, però en conec quatre o cinc.

—Deixam na Cati, que continui pintant al seu àtic de Son Ferriol on se pot inspirar amb el paisatge de molins, de muntana i amb la Badia de Ciutat de Ma-llorca.

FORN CA'N DAMIÀ
TOTA CLASSE DE PANS I DE
PASTISSOS
PLAÇA DELS NINS,
CANTONADA CARR. MILITAR

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
Instalaciones

ses Cadenas

GAS - CALEFACCIO - AIRE ACONDICIONAT -
ENERGIA SOLAR

CARRER PRADERA S/N - TELEFON.: 26 97 14 - SES
CADENES DE S'ARENAL

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de la Comarca de S'A-renal. Edita: Associació de Veïns. Director: Mateu Joan i Florit. Depòsit Legal PM 473-80. Imprimeix Hora Nova, S.A. Publicitat i subscripcions: Camí Canteres, 132 - Apartat de correus 124 - 07600 - S'Arenal de Mallorca. Telèfon: 265005.

S'Arenal de Mallorca

Detingut un atracador

Darrerament es venien produint atracaments a diverses agències de viatges de S'Arenal. Un individu armat amb un ganivet es dedicava a assaltar aquest comerç.

En una d'aquestes agències, situada a la carretera Militar de S'Arenal, aconseguí unes trenta mil pessetes. Pocs dies després l'individu atracava una altra agència de viatges, aquesta vegada al carrer J. Verdaguer, on aconseguí unes tres-centes mil pessetes.

En els dos atracaments, l'individu esgrimia un ganivet de grans dimensions per intimidar els encarregats de les agències. Es presentaren les oportunes denúncies a la comissaria de S'Arenal. Els agents

de Policia mostraren diverses fotografies de delinqüents habituals de la zona i les dues dones —encarregades de les dues agències de viatges atracades— en reconeixeren un com a autor dels atracaments.

Agents de la Policia Nacional detingueren Antoni C.M., de 25 anys, acompanyat d'Isabel E.E., de 22 anys, que segons

sembla esperava Antoni a fora del local quan aquest cometia un robatori.

Antoni C.M., reconeixé la seva participació en els fets i acompanyà voluntàriament els policies fins al seu domicili particular on entregà l'arma que havia usat per cometre els atracaments. El detingut i la seva companya passaren a disposició judicial.

S'Arenal de Mallorca

Un turista es llença des del sisè pis d'un hotel

Max Jakat, un turista alemany de seixanta anys, es va llençar des del sisè pis de l'hotel Caballero, de S'Arenal, i morí a l'acte a conseqüència del cop.

Els fets es produïren prop de les vuit i mitja del matí de passat dia 13. Max Jakat, i la seva esposa havien arribat a Mallorca l'onze del mateix mes i s'havien instal·lat a l'hotel Caballero.

L'esposa del turista no s'explicava què havia pogut passar. Segons el seu testimoni, el seu marit s'havia llevat normalment aquell dia i s'havia afaitat moments abans de precipitar-se al carrer des del balcó de l'habitació.

Va ser un empleat

de l'hotel qui avisà la Policia. Moments després arribaren els inspectors de la Brigada d'Homicidis i el jutge instructor que ordenà l'aixecament del cadàver i el seu trasllat a l'Hospital Anatòmic Forense. Sembla descartar-se l'homicidi, la Policia pensa més en un suïcidi o en un accident —es dona la cir-

cumstància que la barana del balcó, és, segons diverses fonts, massa baixa.

El fet que no l'esposa del mort assegurí que el seu marit no tenia problemes psíquics podria decantar les investigacions vers la segona opció, encara que la Policia, per ara, no en descarta cap.

LEPANTO, S.A.

COMPANYIA D'ASSEGURANCES I REASSEGURANCES
AVINGUDA ARGENTINA, 18 - PRINCIPAL
TELÈFONS: 231306 - 285321

**PREUS ESPECIALS PER A LA GENT DE
LA COMARCA DE S'ARENAL**

Tenís Arenal

SON VERI TELÈFONS: 26 38 34 - 26 31 12 *Esport Centre*

Cafeteria Snack-Bar-Jardí Graella
Ideal per a que disfruti tota la família

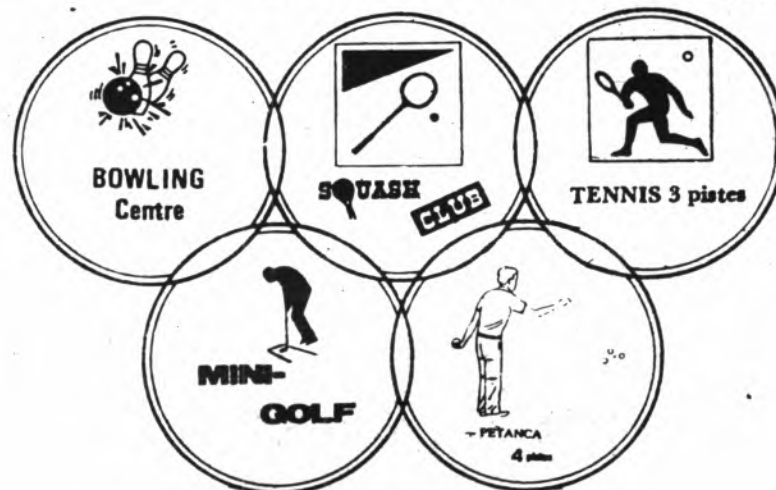
Penya Mallorquinista S'Arenal.

Local Social

Club Petanca

SON VERI

U. E. S'Arenal

ESTAM AL SEU SERVEI

Magnífica PISCINA amb hamaques i terraces envoltades de pins.

Piscina infantil amb tobogan.

Piscina amb trampolí.

Tobogan hidrotub de vint-i-cinc metres de recorregut.

Coll d'En Rabassa

Parricidi frustrat

Pep Mates

Encarnación Moreno Albadalejo, de cinquanta anys, pateix fractura a la iugular i a la caròtide com a conseqüència de la salvatge agressió de què va ser objecte amb un ganivet per part del seu home, Agustín Jiménez Alcaraz, de seixanta anys.

La Policia ha detingut l'agressor, el qual s'ha confesat autor del parricidi frustrat. Els fets passaren la matinada del passat 10 d'abril. Els motius apuntats per l'home són, segons l'home, el fet que ja feia algun temps que la seva esposa «no tenia ganes de fer l'amor».

El matrimoni Jiménez-Moreno tenen tres fills, els major dels quals té trenta anys. Tots ells viuen a un pis del carrer de les Illes Pitiüses, al Coll d'En Rabassa. Des de feia poc temps havien llogat un bar situat prop de la casa familiar, on treballava Encarnación Moreno fins que es tançava l'establiment. Aquesta darrera dada

podria ser la que desencadenà el succés, segons manifestacions del mateix Agustín Jiménez davant els inspectors del Grup d'Homicidis. L'home va dir que des de feia un temps la seva dona arribava tard a casa, dient que estava cansada i que no tenia ganes de fer l'amor amb ell.

«MA MARE ESTAVA ENMIG D'UN GRAN BASSIOT DE SANG»

Les declaracions dels tres fills, Agustí, Sebastià i Andreu, han servit per aclarir els fets. Sebastià manifestà a la Policia que es trobava dins el llit quan va sentir uns crits que venien del dormitori dels seus pares. Es va llevar i es dirigí ràpidament cap a l'habitació dels pares trobant-hi el seu germà Agustí que cridava esverat. El testimoni de Sebastià acaba així «i tirada en terra del dormitori hi havia ma mare, enmig d'un gran bassiot de sang».

Després de compro-

var que la dona encara respirava, els tres germans es mobilitzaren ràpidament i, mentre un d'ells sortia al carrer i aparcava el turisme davant la casa, els altres dos agafaven la mare i la davallaven al carrer, traslladant-la a la residència de la Seguretat Social, on quedà ingressada a la U.C.I. Va ser des d'aquest centre on es donà avís al 091.

UN GAVINET DE CARNISSER

Quan els germans entraren dins l'habitació dels seus pares, el marit no hi era, ni al dormitori ni a cap altra estància del pis. Encarnación Moreno presentava una gran ferida al coll que li afectà la iugular, la caròtide i la galta.

Aquesta ferida va ser produïda per un gran ganivet de carnisser que Agustín Jiménez havia comprat feia un mes per tres mil dos-cents noranta pessetes. Es creu que quan els fets passaren no hi hagué cap tipus de lluita i sobre la manera com es va donar el cop a la dona hi ha dubtes, a pesar del que ha declarat l'autor.

«NO VOLIA FER L'AMOR»

Agustín Jiménez contà el que havia passat als inspectors del Grup d'Homicidis, manifestant que el dissabte vespre se n'anà a dormir normalment amb la seva dona. Sembla quan els dos eren dins el llit l'home degué de fer propostes a Encarnación

per fer l'amor i aquesta es negà. Aleshores el marit diu que es va enfadar, s'aixecà i es vestí de carrer amb la intenció de sortir, «quan vaig veure el ganivet, que estava davall la cadira dins el dormitori, el vaig agafar i li ho vaig tirar i després me'n vaig anar immediatament sense saber exactament què era el que havia passat».

Però la contundència de les ferides produïdes al coll de la dona fa que aquesta versió es posi en dubte. De moment la Policia i el jutge estan esperant el dictamen del metge que atén la víctima. Un altre dels punts obscurs de la declaració de l'home és que aques-

ta manifesta que el ganivet es trobava «davall d'una cadira, dins el dormitori».

DETINGUT

Després que els inspectors del Grup d'Homicidis haguessin escoltat les declaracions dels tres fills del matrimoni, comença la recerca del marit com a principal sospitós dels fets.

Sobre les dotze i mitja del migdia de diumenge trobaren Agustín Jiménez assegut a l'escala de l'edifici on viu la família. L'home anava descalç i tenia la mirada extraviada. Es reconeixé autor dels fets i va dir que després d'haver comés el parricidi frustrat

se n'anà de la casa amagant-se dins un quartet petit que hi ha al mateix edifici, al costat de l'entrada de l'ascensor. Hores després pensà que havia de tornar al pis, però comprovà que no tenia clau i decidí esperar l'arribada de qualcú.

Després, Agustín Jiménez va ser traslladat als calabossos de la Policia Nacional, i després que declaràs cdavant el jutge de guàrdia, aquest ordenà el seu empresonament al centre penitenciari.

Encarnación Moreno continuava ingressada a la U.C.I. en estat molt greu. Els metges no han facilitat cap comunicat.

MASCRESPO, S.A.

CARNS I ALIMENTS MAS CRESPO, S.A.

CA'N CAIMARI, 10 - TELÈFON: 26.53.04

TELEX: 68825 MASC E

07007 COLL D'EN RABASSA

S'ARENAL. Oficines, Magatzem i Exposició:
Historiador Diego Zaforteza, 3 - Telèfons: 263772-260087.
LLUCMAJOR. Magatzem i Exposició:
Ronda de Mitjorn s/n. Telèfon: 660701.

CIUTAT DE MALLORCA.

Magatzem i Exposició: Poligon de Son Castelló.

Gran Via Asima, 1 - Telèfons: 204702-204764.

Magatzem: Carrer d'Aragó, 139 - Telèfons: 272356-272364.

**almacenes
femenías s.a.**

materiales de construcción

Els professionals

Coll d'en Rabassa

Catalina Salvà, la padrina del Coll 103 anys negant-se a envellir

Maria Bel Seguí

Als seus 103 anys, Catalina Salvà viu sobre una cadira de rodes col·locada estratègicament al costat de la finestra. Menjar i dormir són les seves úniques ocupacions. La centenària té un cor molt fort, però que viu al marge de l'actualitat.

La jaia, que fins fa poc recordava amb nostàlgia les cançons del camp i d'enamorats que va aprendre de jove, quan vivia a Llucmajor dedicada a tener esment de les ovelles, ha estat un testimoni de l'adveniment d'un nou segle, amb guerra civil, que la privà d'un dels seus tres fills, i del gran creixement experimentat pel Coll d'En Rabassa des que, després del seu matrimoni, anàs a viure a aquest recó del terme de Palma, que li va permetre l'experiència de veure l'arribada del primer avió a Son Bonet.

Avui, als seus 103 anys, Catalina Salvà viu amb la seva neta Petra, que cuida d'ella com ja ho va fer abans la seva padrina quan Petra quedà órfena als cinc anys. Llevar-se tard, menjar (purès i líquids), dormir i romandre vora la finestra, que més que entretenir-la li recorda que està esperant alguna cosa, encara que ella no sàpiga ben bé de què es tracta. Es nega a envellir: «Quan li demanàvem l'edat ens responia

quaranta en lloc dels norana i busques que tenia», comenta la seva besneta de 19 anys, anomenada també Petra.

D'entre els records de la repadrina, abans que li amputassin una cama i deixàs de parlar, Petra ens comenta, a més del sermons de la centenària, com d'agradosa era Catalina: «Era molt presumida, es pentinava amb molta cura la seva llarga trunyella i es mirava molt al mirall abans de sortir. També record els disgust que li causà perdre la cama i no poder anar a missa els diumenges».

Gotes per als ulls, xarops per als seus freqüents refredats són les seves úniques medicines.

Nascuda quan el rei d'Espanya era Alfons XII, ha viscut des de Mallorca els moments més transcendents de la història contemporània

de l'Estat, ja que era una joveneta quasi en edat de merèixer quan es produí el desastre de Cuba, i era cinquentenària quan esclatà la guerra civil. Entre aquetes dues dates ha pogut veure l'arribada del primer automòbil a Mallorca.

Coll d'en Rabassa

Els problemes respiratoris són la segona causa de baixa laboral

L'estudi realitzat per les doctores Maria Josep Clar i Maria Dolors Lizarbe, dins del curs organitzat per Insalud sobre medicina d'empresa, al Coll d'en Rabassa, i circumscrit entre abril de 1986 i gener de 1988, afirmava que els problemes respiratoris són la segona causa de baixa laboral d'aquest poble.

Com a causes que condicionen aquests fets hi ha la central tèrmica de Sant Joan de Déu, la depuradora número dos d'aigües residuals, les gran superfícies comercials i altres de menor importància. Totes aquestes circumstàncies fan que els habitants del Coll d'En Rabassa hagin de suportar un dels índexs de contaminació atmosfèrica més elevats de Mallorca.

Antoni Maura, 15 - Telèfon 66 03 17

Restaurante-Asador

LLUCMAJOR

Avda. Carlos V
Esq. Carretera Campos
Teléfono 66 04 89
LLUCMAJOR
(Mallorca)

IMPREMTA

moderna

PAPERERIA - PERFUMERIA

Carrer de Sa Fira, 10 - Tel. 660310
LLUCMAJOR

BOTIGA MARIA

ENS COMPLAU
OFERIR-VOS LA NOSTRA
COLECCIO DE

MODELS EXCLUSIUS

VOS ESPERAM A:
RONDA DE MIGJORN, 101
TEL.: 66 1496 LLUCMAJOR

expert
ELECTRICA

Calafat

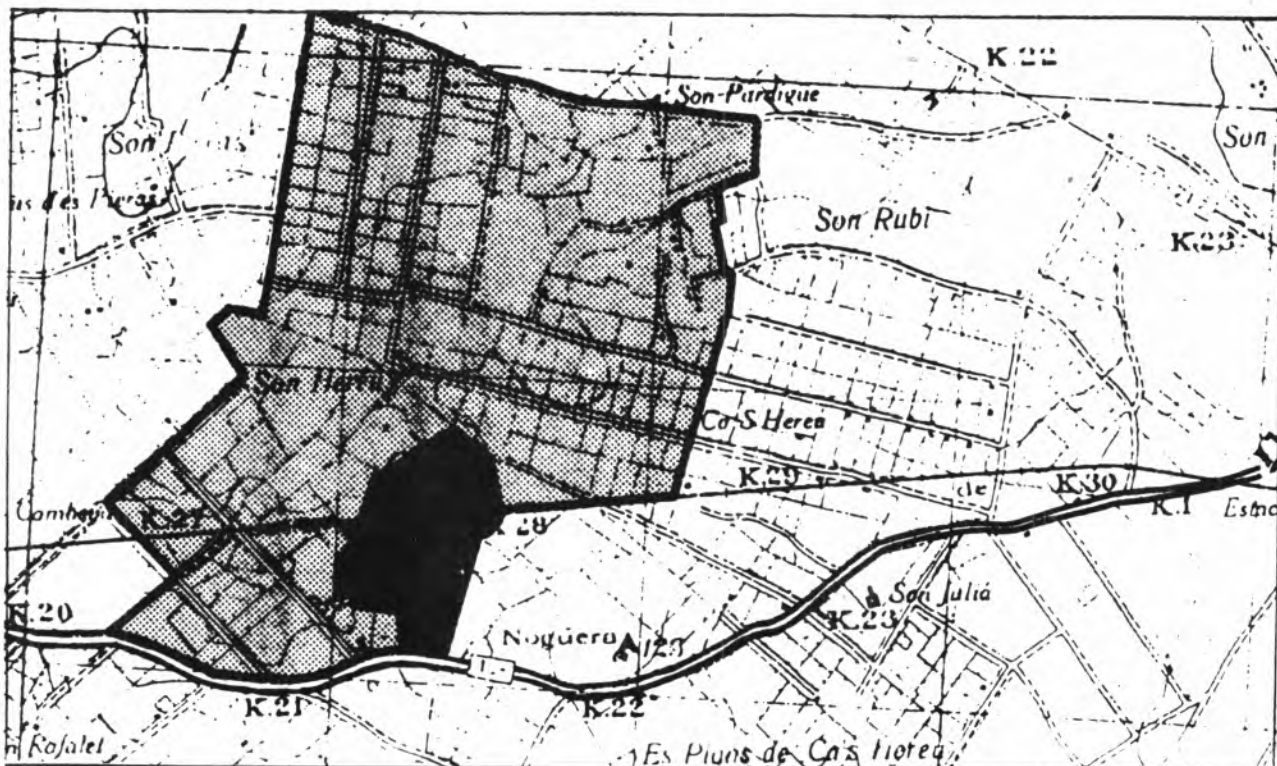
CRISTOFOR CALAFAT I JOAN

INSTAL·LACIONS - SERVICI TÈCNIC
ELECTRODOMÈSTICS - OBJECTES DE REGAL
CLUB DE VIDEO

CARRER DE SA FIRA, 3 - TEL.: 661901
PARTICULAR: RONDA DE MIGJORN, 90-2
TEL.: 660608 - LLUCMAJOR

Llucmajor

El projecte del polígon industrial a punt

L'Ajuntament llucmajorer, després de l'acord a què ha arribat amb EMAYA per al tractament de les aigües residuals, contempla la construcció d'una gran depuradora que s'encarregaria de les aigües brutes de S'Arenal i tot ala zona costanera del terme de Llucmajor.

El batle llucmajorer mantingué una conversa amb Jeroni Sàiz, titular d'Urbanisme

del Govern, per plantejar la possibilitat de construcció d'una planta alternativa a la del Coll d'En Rabassa.

De moment no s'ha arribat a cap mena de conclusió, els tècnics d'Obres Públiques faran un estudi sobre la situació i el dictamen final d'aquesta comissió de tècnics servirà com a punt de partida per a l'adopció d'una solució definitiva.

S'Arenal de Mallorca

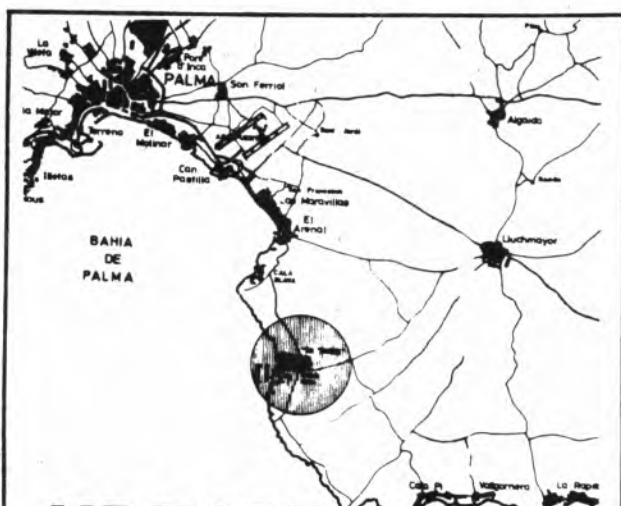
Projecte de construcció d'una depuradora a la part llucmajorera

L'equip de Govern de l'Ajuntament llucmajorer està ultimant els detalls referents al futur complex industrial que, possiblement, es construirà a Son Noguera.

El batle, Joan Montserrat, considera que la resposta dels empresaris davant el futur polígon industrial ha estat positiva. De forma oficiosa ja s'han sol·licitat més de cent mil metres quadrats. A més dels empresaris locals també s'han interessat pel projecte altres indústries de Mallorca, sobretot de Palma.

Des del principi hi ha hagut dues possibilitats sobre l'ubicament del polígon industrial: Son Noguera, prop de Llucmajor, i l'altre prop de S'Arenal. Els empresaris de Llucmajor i els de S'Arenal han mantingut posures enfrontades, cada sector demana que el polígon s'ubiqui prop de la seva zona. Finalment, sembla que l'Ajuntament —com ja anunciàvem a números anteriors de S'ARENAL DE MALLORCA— s'ha decidit per Son Noguera, que és, al cap i a la fi, el lloc que el PGOU assenyala per a tal efecte.

JO ESCOLT
Ràdio Mediterrània
 FM 104.4
 88 90 92 94 96 98 100 102 104 106 108
la que parla com tu!

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.

A la carretera de S'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.

Venda de solars devora la mar.

Visites: cada dia manco els dimecres.

VUELO RASANTE

RENAULT 5 GT TURBO

Si quieres distanciarte del resto y vivir emociones fuertes, perteneces al grupo de los elegidos: el Renault 5 GT Turbo es para ti.
 Siente como la vida marcha, a toda velocidad, en Supercinco. Es la rabia desatada de 120 CV. Acelera de 0 a 100 en 8 segundos, hasta alcanzar más de 200 km/h. Marca las distancias con tu Renault 5 GT Turbo. Una máquina perfecta, para volar bajo.

VUELA A POR EL:

BARTOMEU JAUMENADAL
 RONDA MIGJORN, CANTONADA CARRER MARINA
 TELS.: 660140-660041 LLUCMAJOR
 CARRER DE SANT CRISTÒFOR, 6 - TEL.: 36001 S'ARENAL

SUPERMERCAT CONDOR

CARNISSERIA -
 XARCUTERIA - GRANS
 OFERTES - SERVEI A
 DOMICILI
 DIUMENGES I FESTIUS
 OBERT FINS A LES 2'00
 CARRER SALUT, 30 - TEL.: 263617 S'ARENAL DE MALLORCA

ESTATUT

Els nacionalistes varem entendre els estatuts d'autonomia com un pacte institucional entre les nostres nacions i l'estat espanyol. Partiem de la necessària restitució dels drets històrics dels nostres pobles, conculcats pel dret de conquesta i l'ocupació militar, de la necessària recuperació de les nostres institucions i de la nostra identitat nacional. Per a les forces centralistes es tractava, únicament, de trobar una sortida a un dels problemes més greus de la transició espanyola: la vertebració d'un nou estat capaç, a través d'un procés "democràtic", d'esdevenir un estat-nació homologable als altres models europeus. Com assenyalen Antoni Nadal i Robert Mosquera (1): "Allò que era un dret irre-nunciabla passà a convertir-se, un cop aprovada la Constitució de 1978, en una gràcia concedida des del poder centralista". Pels nacionalistes es tractava d'obtenir un instrument apte per a fer un país modern, per a transformar la nostra societat a través de la seva reconstrucció nacional. Sabíem que els estatuts no podien satisfer totalment les aspiracions d'autogovern, però creïem que podien ésser eines per a fer possible un avanç democràtic cap a la plena sobirania. Per a les forces centralistes es tractava tan sols d'assegurar la governabilitat de l'estat i de dur a terme una certa descentralització administrativa. L'1 de març de 1983 el BOE publicava el text de l'Estatut de les Illes Balears, amb el nostre ja sols restava el de Castella-Lleo. Semblava que se'ns concedia l'Estatut tan sols per a completar el mapa. Obteníem així un estatut de mínims, producte dels criteris restrictius dels grups aleshores hegemònics (la UCD de Jeroni Albertí i el PSOE de Fèlix Pons), fet sota la influència de la LOAPA i al marge de la via de l'article 151.

Però malgrat tot, teníem un estatut; disminuït i pobre, però que com a mínim era un punt de partida cap a una major vertebració del país. Calia desenvolupar totes les possibilitats, dotar les noves institucions d'un programa de govern, i fer-les arrelar entre els pobles de les illes. Malauradament, la dreta en el govern no havia de seguir aquest camí. Des de l'esquerra nacionalista ja es va analitzar el que podia passar. A una editorial de "Mallorca Socialista" de maig de 1982 es deia: "L'autonomia és una arma. A mans del nacionalisme significaria la defensa del territori, el recolzament de la cultura autòctona, la normalització lingüística, la creació d'unes institucions operatives. A mans de la dreta d'UCD no serà -no és ja!- altra cosa que l'avinentsa de planificar el pillatge i la destrucció de Mallorca des de Mallorca mateix. Això sí, amb el permís de Madrid."

Cinc anys després

Mateu Morro Marcé

Mateu Morro, secretari general del PSM

Cinc anys més tard, encara que les sigles de la dreta hegemònica hagin variat, el nostre poble poca cosa ha pogut verificar de l'autonomia. Les institucions han afavorit, sobretot, l'especulació i el clientelisme, escàndol darrera escàndol (cosa que no ha impedit una nova victòria electoral de la dreta). I no ens ha d'estranyar massa que la consciència autonòmica de la gent d'aquest país no hagi augmentat gaire. Certament la nostra dreta provincial aviat va aprendre a usar un discurs de "lo nostro", per a després parlar de "regionalisme", i finalment, ja en plena eufòria del cinisme verbalista,

parlar fins i tot de "nacionalisme", però alhora es desprestigiaven les institucions transformant-les en focus generadors de política caciquil i es combatia la nostra cultura i la nostra llengua.

Es veu que el PSOE en el poder aviat es revelà com el més ferm convençut de salvar les prerrogatives de l'estat espanyol front a la "disgregació autonòmica", no dubtant en acudir a recursos ideològics tan tèrbols com el lerrouxisme en el seu esforç per desqualificar el nacionalisme i presentar-lo com a un element insolidari. Però la dreta illenca no pot defugir les acusacions de profunda incapacitat, de no haver sabut desenvolupar les potencialitats que ofereix el marc estatutari, de no haver sabut plantejar un marc de finançament adient, d'haver produït una administració burocratitzada, de no haver trobat una solució a la qüestió de l'articulació interna de la Comunitat a través d'una Llei de Consells Insulars, etc.

A Albertí i Cañellas els ha sobrat Estatut. Evidentment, l'autonomia d'aquests senyors no és la mateixa per la qual van lluitar els autonomistes.

Fins i tot han fet actuals algunes reflexions de Gabriel Alomar i Alexandre Jaume sobre la possible instrumentalització de l'autonomia de banda del caciquisme. Quan aquests senyors parlen de reformar l'Estatut és legítim pensar que en lloc de repartir un talonet als clients electorals els volen repartir un taló més gros, que encara volen engrandir més la burocràcia inútil, que encara volen tenir més diners per encimentar i destrossar el territori.

Cal, per descomptat, lluitar -seguir lluitant- per un altre Estatut, dotar les nostres institucions de majors recursos i competències, fer que el Parlament de les Illes Balears exigeixi el que constitucionalment li correspon. Però també cal lligar aquesta demanda a un canvi en la gestió i en els objectius del govern autònom, que en lloc de servir els interessos de l'especulació irresponsable i depredadora, en lloc de desnacionalitzar la nostra cultura i degradar les institucions, es posin al servei d'augmentar el grau d'autogovern per a dur una transformació progressista de la societat. I això és el que no faran mai les forces girades de cara al poder madrileny. Sols ho podrà empènyer el creixement de la consciència de poble, consciència nacional en definitiva, expressada en el sosteniment actiu de formacions nacionalistes.

(1) Antoni Nadal i Robert Mosquera Cròniques de l'autonomia balear (1983-1987) Fundació Emili Darder: Ciutat de Mallorca, 1987. (Quaderns Emili Darder, 2).

BARBACOA

EL

CHURRASCO

* BODES
* BATETJOS
* COMUNIONS
* REUNIONS SOCIALS
OBERT DE 19 A 6 DE
LA MATINADA
CARRER DE SANT
CRISTÒFOR, 65
(CTRA DE LLUCMAJOR)
TEL. 269253
S'ARENAL DE MALLORCA

ESCOLA D'INFANTS
"S'aucellet"

GUARDERIA

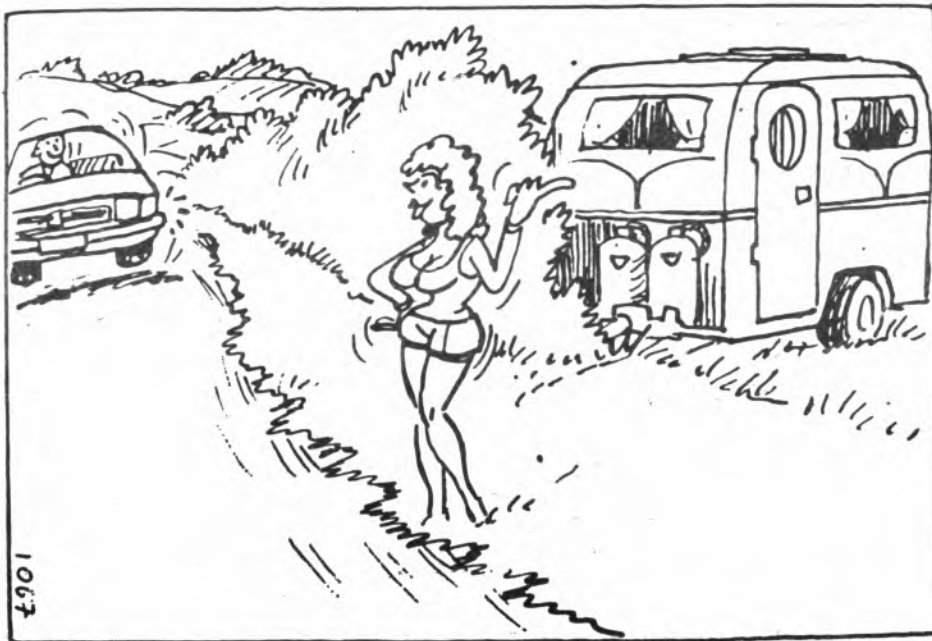
C/ SANT CRISTÒFOL, 55
S'ARENAL. TEL. 267315

ELECTRÓNICA **El Gaucho**

Reparació de TV i vídeos de totes les marques.
Radio - cassettes. Instal·lació d'antenes
collectives, individuals i parabòliques.
Radio de cotxes.

Carrer de Mallorca, 2 - Tel.: 263423
S'ARENAL DE MALLORCA

motorgrin

Enquesta

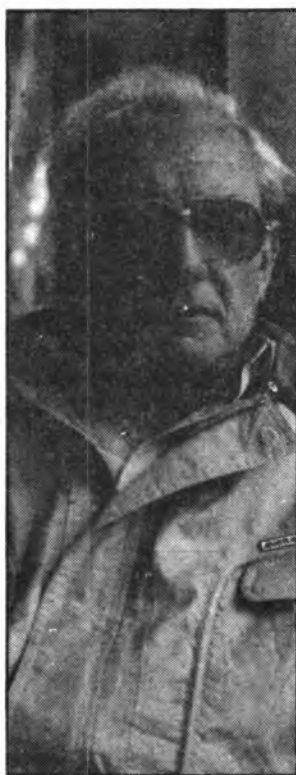
Com vols la platja de S'Arenal?

FERRAN ALZAMORA I MARIA FERNANDEZ. Han passat tota la vida a S'Arenal. En Ferran regenta des de fa 7 anys una botiga a primera línia a Les Meravelles. Aquesta és la seva opinió: Que llevin la carretera, els aparcaments, els balnearis i tot el ciment de damunt la platja i ho tirin dins una pedrera de devers Ses Cadenes. La vorera de mar ha d'esser pels banystes i pels peatons.

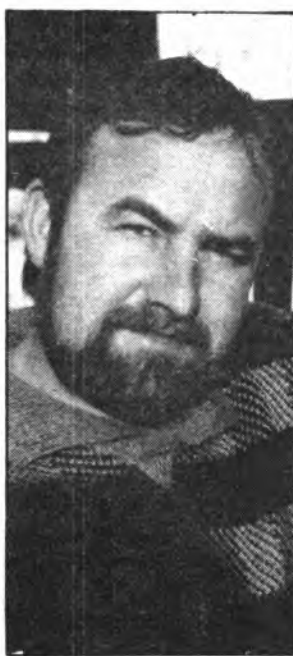
PLANTILLA DE LA CAFETERIA SIENCA A LES MERAVELLES. Una plantilla maca amb un promig d'onze anys a l'empresa. Encara que paresquin alemanys, són mallorquins. La seva opinió consensuada és aquesta: Que ho llevin tot, començant pels balnearis. Una carretera pel trànsit lent i un bon passeig és el que necessita la platja de S'Arenal.

BERNAT ROCA I GARCIES. El metge Roca va arribar a S'Arenal fa una quarantena d'anys. Just acabada la carrera hi va venir per fer unes substitucions al metge Mulet, va estar dos anys de metge titular al Coll d'En Rabassa i l'any 59 se va mudar a S'Arenal dedicant-se a la medicina turística. Ara fa deu anys és un dels titulars al consultori de S'Arenal. Com ha d'esser la platja? Que llevin tot el que hi ha començant pels balnearis. Construir un bon passeig amb palmeres i augmentar la franja d'arena. Això és el que jo he vist a la majoria de platges de tot el món on he tingut ocasió de viatjar.

MAGDALENA VICENS I SALOM. Na Magdalena fa t anys que redola per S'Arenal fent de botiguera a primera línia. Llevar tot el trànsit manco les bicis i gales. Que llevin tot el ciment de damunt la platja i sembrin una filera de palmeres per fer ombra.

A S'Arenal hi ha arena en quantitat per tot el poble. Només cal aixecar l'asfalt o les casees. A la platja, també n'hi ha, d'arena, però està tapada. Fins quan?

JOAN EXPOSITO ROMERO. Fa 12 anys que viu a S'Arenal on controla una cadena de souvenirs a primera línia. S'haurien d'emprar els balnearis per guardar

la roba i dutxar-se, ens diu, llevar la circulació i els aparcaments. Posar un vial per bicicletes i galers. Una filera de palmeres i tornar a posar les ombrel·les.

Cartes

TV3, arreu

Per a què l'esforç de TV3 per ser a totes les illes dels Països Catalans, si després se segueix amb la mateixa línia de sempre?

Pensava, com altres, que això suposaria un canvi en el plantejament dels programes; ans al contrari: arriba ja a tots els llocs, però no ha modificat res per esperar els nous televidents. La meua opinió és que TV3 té por de sortir del motlle pujolià dels Sis milions, la barretina i el porró, la sardana i la Moreneta; tot allò que en diuen «fer país».

Fer país, per mi, i ara per ara, és acabar d'establir llaços amb Mallorca i València, trencar les fronteres que se'ns han imposat per força, i la televisió té molt a dir-hi: combinar els diferents dialectes en concursos, doblatges de les pel·lícules, contractar locutors de totes les contrades de la nostra terra, etc. Fer, en definitiva, que la gent de Carcaixent o de Maó se senten identificats amb allò que estan veient: que tinguin la TV3 com la seua televisió. Ara és l'hora: Agustí Clua i Ferrer (Camaries, Baix Ebre).

Macropolis

Quan un ingenuament creia, que el caciquisme era cosa d'altres temps, i que l'especulació vandàlica havia acabat juntament amb el

règim anterior, ara resulta que la mà negra i colonialista segueix a l'aguait per aixecar-se quan pot.

Per si no tenim prou mostres de formigó, espais com Sa Canova, Formentera, Cala Mondragó, Cala Macarella, Cala Galiota, i molts d'altres, estan condemnats a la triomfant Balearització a mig i curt termini. I això gràcies a gent que no tenen més pàtria que la seva butxaca. (AP. UM, també el PSOE i el gran debut de la sucursal del CDS a les Illes), sense cap respecte pel Poble i per la Natura, i per les limitacions del territori insular.

Així amb unes perspectives de benefici a curt termini no hi ha futur, perquè el futur és unes costes i boscos plens d'hotels i sense cap bellesa i per tant una oferta turística a base de preus baixos com ja succeeix ara per ara. Anam a convertir les Illes Balears, amb una macròpolis com Hong Kong, és a dir amb un desgavell de ciment i de superpoblació, i una infraestructura tercermundista, amb moltes altres connotacions com per exemple la mort de la nostra llengua catalana, i el subministrament d'aigua a la població, un autèntic problema.

El lucre d'uns pocs no té dret a fer-nos la vida insuportable, i a destruir un patrimoni que ha de ser de tots. De tots els balears. CATERINA CARBONELL I COLOM

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició: Arx. L. Salvador, 84 - Tels.: 251631-292997.

Magatzem: Pol. S. Castelló-Gran Via Asima - Tel.: 294004.

Mag: Pol. La Pau (Ca'n Valero), 4 de Novembre, 11 - Tel. 206666.

Mag. Sòcrates, 8 (Ca'n Blau) - Tels.: 270161-279795.

Llucmajor

Oficines, Fàbrica i Exposició: Bisbe Pere Roig, 29 - Tels. 660150 - 660154.

S'Arenal de Mallorca

Exposició i magatzem: Ctra. Militar, 522 - Tel. 262238.

Cala D'Or

Exposició: Avinguda de Bèlgica, 14 - Tel.: 657562.

ASCENSORES
ASPE S A

**MUNTATGE I CONSERVACIO
EL NOSTRE ASCENSORISTA!**

C/. MARINETA, 7 - TEL. 26 62 32-54 - EL ARENAL - (MALLORCA)

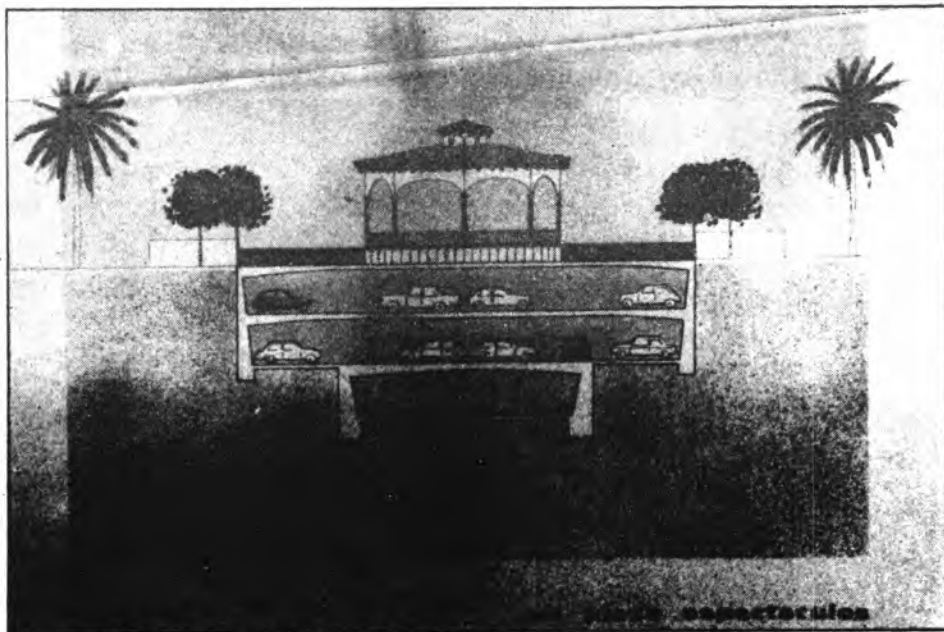
El departament de ciències de la terra de la U.I.B., contre el projecte de recobriment de la Riera

El Consell de Departament de Ciències de la Terra (U.I.B.), reunit en sessió extraordinària el dia 21 de gener de 1988, prengué l'acord per unanimitat de manifestar-se -com a col·lectiu que investiga des d'un punt de vista científic la dinàmica de la terra i més concretament, com ara és el cas, els fenòmens que ocorren a la seva superfície- totalment contrari al projecte que es debat aquests dies referit a la possibilitat de recobrir el darrer tram de la Riera.

Diverses són les raons que ens inducteixen a adoptar aquest acord. Cada una d'elles ja és per si mateixa important per prendre la decisió:

La primera raó que cal esmentar fa referència a la perillositat que suposa el cobriment. Efectivament, són quatre i no una les sortides de mare que en aquest segle ha experimentat la Riera (1902, 1934, 1937 i 1962). Malgrat se vulgui demostrar estadísticament la viabilitat i manca de perillositat de projecte (per l'obligat estudi a 500 anys vista), aquest incorporaria la falsedat per tal com no tendria en compte, correctament, el tipus de règim de la Riera. El nostre torrent, com tots sabem, però alguns volen oblidar, es comporta amb règim torrencial mediterrani amb crescudes punta molt marcades, les mitjanes de màximes ponderades i recurrències no es poden aplicar als torrents amb la mateixa alegria que es fa amb els règims fluvials més regulars. La prova d'això són les tres sortides de mare que en aquest segle ha experimentat.

En cas de gran avinguda, els perjudicis materials i econòmics quedarien ampliat, a més dels mateixos aparcaments i les àrees adjacents, per

Projecte del cobriment de Sa Riera

la inundació de tota l'àrea baixa de la Ciutat (Rambla.es Born, Jaume III, etc.). en no poder funcionar el canal de drenatge, com a conseqüència de la limitació de la secció del llit, a més de l'evident risc de taponament.

Una segona raó són les conseqüències que per a la ciutat tendrien uns aparcaments subterranis per a 1.200 cotxes, l'efecte iman d'aquesta infraestructura sobre el trànsit de la ciutat seria negatiu per a una gran part del tram urbà i aniria en contradicció amb l'encertada filosofia del l'actual P.G.O.U. de Palma, com és ara la limitació en la grandària d'equipaments i infraestructures.

Una tercera fa referència a l'imacte que sobre el conjunt arquitectònic de la zona tendria l'esmentat projecte. La Riera i el que ens queda de les antigues Murades formen un tot ar-

quitectònic que no té sentit, o té un altre sentit, sense algunes de les seves parts. Acabar amb l'actual configuració de la Riera suposa destruir un dels conjunts més característics i explicatius de l'evolució urbana de Palma. La nostra ciutat s'estructuraria de diferent manera si no fos per la Riera.

La Riera sempre ha estat present a Palma, sense ella la ciutat es veuria mutilada. Es una peça que li dona caràcter, ens ajuda a comprendre la Història de la nostra ciutat i marca encara amb força l'estructura urbanística, i n'impregna la futura evolució. Acabar amb la Riera és renegar de molts d'anys d'Història de Ciutat. Una part important de Palma seria una altra Palma sense la Riera.

El projecte de recobriment de la Riera és una passa enrera en quant a

les més modernes concepcions urbanístiques, vegem si no què es fa en aquest sentit a la resta de capitals de l'Estat i no contonem en absolut la Riera amb el Guadalquivir o el Túria: avui en dia ja ningú no es planteja ocupar més espais públics; es tracta de recuperar-los, revitalitzar-los, posar-los en ús dels ciutadans, mai no ocupar-los per la seva explotació, mai no hipotecar-los per al futur.

Es per totes aquestes raons i d'altres que ens manifestem públicament en contra del projecte i en coincidència amb l'informe de la Gerència d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma, que el desaconsella.

Volem fer constar també el nostre rebuig als arguments utilitzats a la premsa que s'ha orquestrat a favor del projecte:

-tècnicament l'opinió dels enginyers del projecte no ha estat ni tan sols posada en dubte en cap moment.

Quan una simple lectura de la premsa del nostre segle demostra que les aigües saben recórrer el llit actual. Malgrat que matemàticament es demostraria que en 500 anys no poden passar més de 3 metres d'alçada d'aigua, l'experiència de tan sols de 88 anys ja presenta quatre excepcions a la suposada llei:

-no tots els ciutadans opinen que amb el cobriment es guanyarà més que no esperdrà. Els beneficis teòrics dels aparcaments tenen solucions alternatives, sense haver de destruir un element característic del nostre paisatge urbà, ni arriscar vides i propietats.

Per totes aquestes raons aquí breument apuntades, i en la nostra doble condició de científics i ciutadans volem fer constar el nostre rebuig al projecte de cobriment de la Riera.

FORN SA MARINA
D'EN RAFEL MARTI MAS

A S'ARENAL
CARRETERA MILITAR, 297

AL PIL.LARI
CARRER DE MUNTANYA, 376

A LLUCMAJOR
FÀBRICA
CARRER MARINA, 36

POU

**UNA CAFETERIA
DIFERENT PER A
LA GENT AMB
CATEGORIA**

CARRER GUASP, 2 B COLL D'EN RABASSA

Muebles
Gual
MOBLES DE TOTS ELS
ESTILS * PROJECTES I
PRESSUPOSTS
MATALASSOS I COIXINS
* VENDA AL COMPTAT I A
TERMINIS
CARRER DEL BISBE TAXAQUET, 28 TEL.: 660902 LLUCMAJOR

NOVETATS
Monserat
OPTICA
CONFECCIO HOME I DONA
PLAÇA D'ESPANYA, 49
TEL.: 660510 LLUCMAJOR

Roca
SANETJAMENT -
CALEFACCIO -
ENERGIA SOLAR
A. PIUG
PASSEIG DE JAUME III, 3
TELEFON: 660977 - 07620 LLUCMAJOR

AUSTIN ROVER
RecalAuto
RECAMBIS TALLERES AUTOMOVILES
Avda. Caballero Ramón Sanmartín, s/n. - Teléf. 66 01 46
LLUCMAJOR (Mallorca)

Jaime Llull Rodríguez
-Instal·lacions elèctriques
Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Montatge de quadres elèctrics
Antenes TV
-Instal·lació de comptadors
Canvis de tensió
Contractació de comptadors
-Pressupost gratuït
C. Gómez Ulla nº 45 Tel. 66 17 92 (Llucmajor)

Es torna a portar l'estil «femme fatale»

Després d'haver llegit i rellegit l'article que em disposo a comentar, encara no em sé avenir que sigui un setmanari conservador com *Paris Match* i una periodista com Irène Frein els qui declarin en termes joiosos el nou triomf estilístic dels tipus femenins d'estil Sabrina. Si ho consagra *Paris Match*, això és imparable. L'estiu anirà fort.

La periodista no permet dubtes quan escriu sobre el venerable paper setinat d'aquesta revista de tota la vida: "Tornen les polposes. S'ha acabat el regne de les post de planxar, de les dones-criatura que ratllaven la banyera de tants ossos. De Sabrina a Marushka Detmers, de Juliette Binoche a Mathilda May, de Katarina Witt a Béatrice Dalle, les noves stars ostenten amb gosadia les seves rodoneses, satisfetes i llamineres, dones-dones fins a la punta de les ungles i encantades de ser-ho. Cantants o esportistes, actrius o ballarines, totes s'aboquen amb delectança a la panòpia de seducció de les seves mares i àvies: sosteni-

S'imposa un nou estil de "star", segons "Paris Match"

dors negres, llenceria de *femme fatale*, cotilles per perdre l'alè, de les quals desborden els seus ufanosos esquers. Els mascles occidentals queden descansats, després d'haver estat sotmesos al règim de les sílfides durant

dues dècades i mai recuperats de l'eclipsi voluntari de la reina de les polposes, la sobirana Bardot. En matèria de *look*, l'avantguarda del 1988 és el darrer... La zona lumbar no s'ha portat mai més bé. Les mitges amb *porte-jarretelles*

aixequen un altre cop la moral de la nació i els sostenidors que les feministes havien tirat imprudentment recuperen tot el seu pes generós".

Repeteix per si calgués que el paràgraf és transcrit del *Paris Match* no pas del *Lui*. Les fotografies que acompanyen l'article també podrien induir a l'error entre les dues publicacions, però confirmo que són de la primera. Hi apareix un mostrari de llenceria íntima de les famoses, Sabrina, i la més cotitzada model del moment, l'australiana Elle McPherson.

Amb els mateixos noranta centímetres de pit que la cantant italiana, acaba de ser distingida per la revista *Elle* i elegida per la marca de cosmètics Biotherm per una campanya publicitària basada en la imatge de salut i vitalitat.

Així doncs, s'han conxorxat les revistes més respectables, els estilistes, les agències de publicitat, les marques de cosmètics i les cases de llenceria. Aquest estiu serà terrible.

Un 70 per cent dels casats mantenen relacions extra-matrimonials

Nelson Alexander

Avui en dia, ser l'amant d'un home casat no és una situació estranya. Investigacions recents realitzades sobre aquest tema han revelat que gairebé totes aquestes dones viuen soles i que, una de cada tres, han estat casades prèviament.

Generalment, aquestes relacions solen durar de tres a cinc anys.

Per la seva banda, els homes que mantenen aquest tipus de relacions tenen, quasi sempre, grans afinitats entre ells. A la majoria dels casos es tracta d'homes als que els és impossible controlar, ja que o bé treballen sense estar subjectes a un horari fix o bé viatgen molt. Generalment, són de dotze o quatorze anys majors que elles seves amants.

La idea que els homes sempre cerquen una aventura amb dones belles i joves no sempre correspon a la realitat. La veritat és que un gran nombre d'aquests procuren trobar qualcú que els doni el que no troben a les seves llars: qualcú que sigui com un complement de la seva esposa.

Es donen casos en els quals la dona és una intel·lectual, la que treballa amb èxit fora de la casa i l'amant és el pol oposat: una perfecta mestressa de

casa, separada o divorciada i amb un o més fills. Una dona que l'atén, li fa moixones, es preocupa o es sacrifica per ell.

El problema és que aquestes situacions s'han de mantenir en secret, encara que, de vegades la dona arriba a donar-se'n, però no sol passar. Això s'entendrà millor si es té present que, segons les darreres enquestes, el setanta per cent dels homes casats afirmen haver tengut, almenys una vegada en la vida, relacions extra-matrimonials. Però també hi ha dones que no ho volen acceptar perquè no saben com enfrontar-se a aquesta realitat. I així prefereixen ignoar o enterrar qualsevol sospita per mantenir la pau o la llar i no posar el marit entre l'espasa i la paret obligant-lo a prendre una decisió.

Les amants, per la seva banda, també tenen un problema comú: el secret que han de guardar.

Quant més llarg sigui el temps que hagin de mantenir el secret, més es diferencien aquestes relacions de les considerades socialment com a normals. I això desencadena un vertader cercle viciós del qual n'hi ha que no sabe retirar-se a temps.

La por a ser descobertes els crea un seriós conflicte. Viuen en dos mons diferents i acaben sense saber

qui és un i quin és l'altre.

Callen perquè, per una banda, tenen por de la societat i, per altra banda, perquè ser descobertes pot implicar la separació, fet que portaria a la soledat.

Així, poc a poc, el seu cercle d'amics, es va reduint, restringeixen les seves activitats i l'home què estimen es converteix en la seva única raó per viure. Només contenen els escassos minuts que passen amb ell, tot l'altre temps és temps perdut.

Quan es dona la situació «don estima home casat» per a elles és més fàcil si els dos viuen a ciutats diferents. D'aquesta manera,

poden viure el seu idil·li com si es tractessin d'una parella normal, relacionant-se i fent vida social amb altres persones. Així, quan ell relacionat-se i fent vida social amb altres persones. Així, quan ell no hi és, ella no se sent tan sola ja que compta amb un cercle d'amistats.

Per altra banda, les enquestes realitzades han demostrat que aquest tipus de relacions viuen segons el lema de «res de problemes». Parlar d'ells mateixos és tabú, com també ho és que ella es queixi de la brevetat de les trobades o que esmenti la seva esposa.

Amor i vitamines

José Alvarado

Guillem tenia des de feia temps uns petit dolors a l'estómac que el feien anar de cap, fins que el metge no tengué més remei que ingressar-lo a l'hospital.

Durant la seva estància allà tengué ocasió de conèixer na mari, la més bonica infermera que un home pugui veure.

Ara, Guillem ja té l'alta, però està molt débil. Els capvespres surt a fer un tomb per la platja de Palma, sempre acompanyat de mari, que també viu casualment a S'Arenal, i que el segueix cuidant amb molt d'afalac.

Però la convalescència ha fet que el nostre jove es tornà molt famolenc i totes les converses giren envoltant un tema únic sota diferents aspectes: El pa amb sobrassada, els botifarons, els caranols amb all i oli, inclús, de vegades, la sopa.

—Però home, Guillem, a veure si em par-

les d'altres coses. —Diu l'al.lota irritada.

—Es que tenc fam, Mari.

—No siguis beneit. Ja saps que no pots menjar aquestes coses. Menjar molt et perjudica l'úlcer.

—Però nina, sóomjove i el meu cos em demana vitamines.

—No et preocupis que si són vitamines el que vols, jo te'n duré un caramull d'elles.

Des d'aleshores, tots els capvespres, arriba l'infermera amb la seva capseta de vitamines X, Y o Z.

—Això et costarà una fortuna, mari.

—No beneit. Són mostres i no costen res. Són de propaganda. Així va creixent l'amor de Mari per Guillem, així com va creixent dins aquest la vigoria i la bona planta. Quan el veu recuperar els seus sans colors i l'aspecte viril, el cor de l'al.lota s'estremeix de tendresa.

I és que les dones tenen un instint maternal tan desenvolupat que per a elles a qualsevol

home l'han de considerar tan débil com a un nadó.

Amb aquesta sol·licitud tan blana de la jove mare, li diu:

—Ho veus, estimat? El que tu necessites és la cura constant d'una dona al teu costat. Què hagués estat de tu si jo no em preocupàs... Ah! Me'n vaig corrent que són quasi les set.

Es despedeixen amb una suau i apasionada estreta de mans.

Després d'uns moments, Guillem es dirigeix cap a un carrer de S'Arenal, on hi han posat una magnífica xurreria. Una morenassa garrida, el doble de voluminosa que Mari, està tirant pasta dins l'oli bullent.

—Jas, Fina, aquí et duc més vitamines per al teu papà.

—No saps quan t'ho agreesc, Guillem. El pobre està tan malaltet des de l'operació.

—Me n'alegr molt. Dóna-li records meus. A quina hora sortim?

D'aquí a un moment

vendrà la meva germana i podré estar amb u una estoneta. Mentrestant ves menjar aquesta dotzena de xurros fets d'ara mateix.

—Gràcies, preciosa. Demà et duré més vitamines. Esper que li agradin al teu pare.

—Sí, li agraden i diu que a veure si pot fer qualche cosa per tu.

—Idò mira, sí. Pots demanar-li una cosa de part meua.

—Pren-te aquesta tassa de xocolata amb els xurros... S'ha de veure com has millorat a base de xurros amb xocolata... Però què vols que li demani al meu pare?

—Fes el favor de demanar-li si deixa que em casi amb tu... Així et podria ajudar amb el negoci.

—Però Guillem. Quina cara tens! Això m'ho has de demanar a mi. La que s'ha de casar som jo.

—Sí, estimada, ja ho sé. Però el negoci és seu... i els xurros amb xocolata també.

La conselleria de Cultura oferirà beques per anar a Londres

Joan Riera

La Conselleria d'Educació i Cultura establirà un sistema de beques per a què els estudiants que ho demanin puguin anar a Gran Bretanya a aprendre anglès.

La consellera, Maria Antonia Munar, ha indicat que potenciar l'aprenentatge de l'anglès a les Illes és beneficiós per a una comunitat turística com la nostra. Segons indicà el director general d'educació, Tomeu Rotger, «les beques es concediran als estudiants que obtenguin bones qualificacions en Llengua, on, òbviament, el coneixement del català tindrà un paper molt important».

Les instancions de la Conselleria són de posar en funcionament aquest sistema de beques l'estiu de l'any que ve. En un principi les podràn sol·licitar els estudiants de BUP, ampliable al darrer curs d'EGB, que hagin nascut o estiguin estudiant a les illes Balears, que tinguin un bon rendiment acadèmic en Llengua, preferentment el català i que demostrin un interès per adquirir aquests coneixements.

Segons declarà Tomeu Rotger, «cercarem una ensenyança de qualitat, procurarem que els grups que ving a Anglaterra no siguin superiors a les vint persones». També indicà que «intentarem que els joves mantinguin, abans que res, contactes amb al.lots i al.lotes d'altres nacionalitats i que, sobretot, parlin anglès. La clau és que es llencin a parlar per a què això no quedi circumscrit a una qüestió només acadèmica».

Les partides pressupostàries encara no estan decidides. De tota manera ja s'han mantingut converses amb el Consolat Britànic de Palma de cara a l'organització d'aquests cursos per l'any que ve.

UNA INICIATIVA SEMBLANT DE LA GENERALITAT

La Generalitat de Catalunya també farà una cosa semblant per tal que els joves del Principat aprenguin anglès. Jordi Pujol ja declarà, en el seu moment, que «el català és la nostra llengua pròpia, el castellà ens posa en contacte amb la resta de l'Estat i l'anglès ens permetrà comunicar-nos amb la resta del món». El sistema de la Generalitat és el de subvencionar la meitat dels cursos que es realitzen a Catalunya.

EN PERE MARTI MAS,
ES EL NOU
PROPIETARI
DEL BAR
**AQUI ME
QUEDO**

PLAÇA MAJOR, 6
TEL.: 262053
S'ARENAL DE MALLORCA

SA TEULERA
CERAMIQUES -
COSSIOLS - PITXERS DE
TEST - ESCUDELLES
AMB ORELLES - PLATS
DECORATS - ETC...
CARRER DE CAMPOS, 80
TEL.: 660176 - LLUCMAJOR

VIMOTEX

INSTAL·LACIO I MUNTATGE DE
MOQUETES, TRESPOLS, CORTINATGES I
TAPISSERIES

JOSEP VILLALTA
CARRER XADO, 5 - TELEFON: 249710 - ES MOLINAR

Conte

L'homonet de paper

M.S. Llodrà

Aviat farà fosca. A fora la pluja llenega per damunt els vidres de la finestra. En Miquelet, que encara és petit i per això va a escola, està assegut a la taula de la cuina. Està avorrit, no sap què fer. Les feines que li ha donat el mestre per fer a ca seva ja les ha fetes i son pare encara no ha tornat del treball. «No estiguis sense fer res», li diu sa mare en passar per devora d'ell. «Agafa un llibre o dibuixa quelque cosa». En Miquelet surt de la cuina i torna amb un grapat de fulls blancs, llapis, una goma d'esborrar, un tassó d'aigua i una capseta de colors. Sense firssar i de males retranques comença a dibuixar un homonet. Un homonet fet de rotlos i de retxes. «Quin homo tan lleig!», li diu sa mare en veure el dibuix. «Es que es mestre no vos ensenya a dibuixar?». «Sí, però jo encara...» Sa mare surt de la cuina amb un covo ple de roba que ha tret de la rentadora per eixugar a defora. En Miquelet resta tot sol, es posa a pensar una mica i després comença a refer l'homonet. A en Miquelet li sembla que l'homonet li ha sortit bé, li agrada. Damunt es caparrí de l'homonet fa un rotlo i escriu a dedins: «Maldament que a ma mare no li agradi, som un home fermós». Cert i segur que l'homonet seria més fermós si fos de veres. En Miquelet no ho pensa només, voldria que ho fos. I mentre sent aquest desig molt fort i molt endins del seu cor, es diu tot i sense témer-se'n: «Vull que visquis». Tan enfonsant està en el seu pensament que gairebé no s'en tem d'un renouet que sembla venir del paper. Es un renouet molt semblant a l'aresta d'un homo petit i magre, força magre. En Miquelet pensa que així seria l'aresta d'aquell homonet si pogués arestar. I així com ho pensa li dibuixa una bufanda al coll. Després com si tengués por de fer-lo caure, tomba suaument el full de paper cap a la dreta, cap a l'esquerra. «No et trobes bé?», li demana. «Per què arestes? Parla!». Els punts dels ulls el miren amb retret i una mà feta d'una retxa li mostra una boqueta feta també d'una altra retxa, millor dit, mostra el lloc on hauria d'esser la boca, car en Miquel l'ha dibuixada tan petita que malament es pot anomenar boca. «Amb una boca assuixines no es pot parlar, només arestar lleugerament». «Et deman perdó. Estava distret», s'excusa en Miquelet, mentre pensa que mai hagués cregut que l'homonet esdevé més grossa amb uns llavis gruixats. «A la fi puc parlar», diu l'homonet como si cridàs, i amb una bufada desfà el rotlo damunt els seu capet. Tot seguit se lleva la bufanda que en Miquelet li ha dibuixat i li demana: «Som de veres fermós?». «Hm...» respon en Miquelet, no massa convencut. L'homonet es troba ara davant d'ell, una mica tremolant i molt magre. «Damunt el paper estava millor. Si ell es pogués veure, es convenceria, per ventura, que és fermós de bon de veres», pensa en Miquelet i se'n va a cercar un mirallet de butxaca. Quan torna amb el mirallet l'homonet es passetja d'una banda a l'altra del full, allarga i acursa les cames i mou els braços endavant i endarrera. Es veu tot d'una que coixeja una mica, tal vegada una mica massa. L'homonet també se n'ha temut i li diu un xic enutjat: «El primer que has de fer és dibuixar-me les cames cabals, però fes-les-me prou fotes per poder córrer molt i aviat». En Miquelet fa el que ell li diu. «Cal que em dibuixis amb cinc dits a cada mà, no com ara quatre a l'esquerra i sis a la dreta».

La seva veu se sent prou forta i exigent. «No pots parlar una mica més fluix?», li demana en Miquelet. «No puc. La meua boca és massa grossa». En Miquelet s'adona que ha posat poc esment a dibuixar. Tot d'una corregeix el que l'homonet li ha dit que calia corregir.

Desiara l'homonet es mira al mirall. Qualque cosa no li plau, perquè el renya: «Però, quin cap m'has fet? Faig cara de moneot. Vull esser fermós, el que es diu fermós. L'homonet més fermós de tots». «Idò tomba't i no et moguis», li diu en Miquelet i comença de bell nou a refer el seu cap i la seva fesomia. Quan qualque cosa

no li surt bé o tan bé com vol, agafa la goma, esborra i ho torna dibuixar fins que li sembla que no li pot sortir millor. Això demana molt de temps i no manca cura, a car en Miquelet no dibuixa encara massa bé. Mica a mica l'homonet esdevé més fermós. Just a punt d'acabar, en Miquelet li demana: «Com vols els cabells? Els vols llisos, onats, amb una clenxa o pentinats cap endarrera?». Els vull com si fossin de veres i no aquests quatre fils d'embastar que duc damunt».

En Miquelet li dibuixa uns cabells espessos i onats com pensa que li plauran. En estar llest, li diu: «No et pots plànyer. Ets l'homonet més fermós que he dibuixat fins ara». En Miquelet se sent satisfet amb el seu treball i espera que l'homonet ho reconegui. Fins i tot espera escoltar qualque mot de lloança. Però l'homonet no diu res». Com puc saber si som prou fermós?».

Remuga, després d'haver-se mirat una estoneta al mirall. «Només hi ha un homonet ací i som jo. Dibuija'n un altre i així em podré comparar amb ell. Ara bé, dibuixa'l talment que jo sigui el més fermós de tots dos». «Te raó. A mi, tampoc m'agradaria estar tot sol». Pensa en Miquelet i comença a dibuixar aviat un altre homonet. Un de més petit, no tan fort ni tan fermós. Just ha acabat de dibuixar el segon homonet, sent que el primer li diu: «Ara farem una cursa. Vull veure qui la guanya!». El segon homonet no té temps de dir un sol mot. Primer és la cursa i —naturalment— la perd. Després ha de lluitar contra ell i perd una altra vegada. Fa llàstima veure'l tombat damunt el paper esbufegant. L'altre està tot joiós, es mou d'un cap a l'altre com un indiot. «Som el més fermós, som el més fort i també el qui corre més aviat. Ho has fet bé», li diu an en Miquelet. «I tu», li diu a l'altre homonet, «tu seràs el meu criat. Quan t'hagi de menester el cridaré. Ara veste'n».

El segon homonet desapareix cop-piu, sense dir res, mentre el primer es passetja enfaristolat damunt la taula. Fa encara un parell de voltes, s'atura de cop i demana a en Miquelet: «Perquè dus tu roba i jo no? No vull anar més temps despulatat. Dibuija'm una vesta». «Tal vegada tenguí fred», pensa en Miquelet. «Abans l'he sentit arestar». Aleshores en Miquelet li dibuixa una vesta. en haver acabat de dibuixar-la se la mira per veure com li ha sortit: «Ha sortit una vesta feta a mida i de bona qualitat. Fa planta». «Manca una camisa que faci joc», li mana l'homonet. «Dibuija també les sabates, la corbata, el capell. Dibuija tot el que porta un senyor. Co així no duen el meus calçons la retxa? Jo només duc calçons amb la retxa ben feta».

En Miquelet agafa una altra vegada el llapis i dibuixa, una cosa darrere l'altra, tot el que l'homonet li comana. En estar llest, l'homonet es mira al mirall per davant i pels dos costats. Sembla que el que porta a damunt li plau. En Miquelet contempla l'homonet, que fa l'alçada d'un llapis, enllestí com un cavaller. No s'assembla gens a un homonet de paper. «Tot això ho he fet jo», pensa en Miquelet satisfet de la seva obra. Tot de cop torna a escoltar la veu de l'homonet: «Som fermós, som fort i també se córrer aviat. Ara tenc temps per fer altres coses. Fes-me qualque cosa per menjar. Vull pollastre rostit». «Es comprèn que tenguí fam», es diu en Miquelet. «Tot el que viu i es mou cal que mengi».

Malauradament en Miquel no sap dibuixar bestioles ni animals. Totes les vegades que n'ha volgut dibuixar li han sortit monstres, gossos amb corn, pastanagues amb ales... I ara vet ací que li demana, com si res, un pollastre rostit. Per acontentar-lo en Miquelet es posa a dibuixar un pollastre sense cap i sense plomes. El que li surt és un burot, cap comparança ni de lluny amb un pollastre. A més, s'ha oblidat de donar-li color. Si s'hagués de menjar pels ulls, hom el decantaria a un costat. «Si t'ho estimes més et puc dibuixar una banana», li proposa en Miquelet. «Idò menjaré una banana, després mulla el pinzell dins el tassó d'aigua i el frega per damunt la pasta groga i per damunt la vermella. Els colors es barrejaran i el que surt no té cap cap, però es ha

de veure que vol esser una banana. L'homonet agafa la banana qu'en Miquelet li ofereix, li dona uan boçina i, tot de cop, l'escup. «Però si es grenyal, es verda; esmussa. Ja em semblava estranya una banana d'aquest color. Ai de tu, si m'ho tornes fer!» el barretja. «Ara vull pebres i pomes. Esper que, almanco, sàpigues dibuixar fruita. De darrera vull xocolata i flam».

A l'acte en Miquelet es posa a dibuixar falaguer el que l'homonet li diu. Un cop ha fet els dibuixos els umpl d'un color o de l'altre, d'un i d'altre color, a vegades d'una mescladissa de colors. «Més aviat!», insisteix l'homonet i li dia com ho ha de fer. «Les pomes no tenen prou color madur. Els pebres els vull vermells i no verds».

Quan l'homonet s'ha tipat de menjar, diu en Miquelet: «Un senyor com jo cal que tenguí una casa grossa, ferma i de bon veure. Res que s'assembla a una capse de sabates o a una gabia amb finestres». «No tenc cap full de paper tan gros per dibuixar-te una casa com tu vols», s'excusa en Miquelet. «Sembles curt de bambals. Agafa dos fulls de paper i els aferres pels costats», li respon l'homonet, estufat per haver-li mostrat que té molt de cap.

Malgrat sentir cada vegada manco ganes de fer qualque cosa per aquell petit tirà, en Miquelet segueix dibuixant. Quan està feta la casa, l'homonet se la mira sense molt d'entusiasme. «Encara manquen molts de detalls. Els tempes dels bons menestrals s'han perdut».

La cosa que li ha dibuixat en Miquelet umpl gairebé els dos fulls. Una casa amb dues finestres amples, un balcó amb molts de tests i una porta amb una baula. Damunt la teulada hi ha dibuixat un fúnebre d'on surt fum com bafarades d'aigua bullent. «No et plau la casa?», li demana en Miquelet. «Dibuija dos arbres amb moltes de fulles a cada costat perquè facin ombra a l'estiu». En Miquelet dibuixa dos arbres tan alts com la casa. Encara no ha acabat que l'homonet li diu mig enutjat: «Has vist mai una casa sense mobles?». I mentre en Miquelet dibuixa els molbles de la sala, del menjador, de la cuina i de la cambra de bany, l'homonet es passeja, frisés, per davant ca seva sense aturar-se de donar-li ordres. «Aquesta cadira de braços no és prou còmoda, posa-li una orellera. Dibuija un prestatge en aquest racó». En Miquelet s'hi mira molt. Sovint esborra, fa i refà els dibuixos i els dona els colors que pertoqueu fins a veure l'homonet una mica satisfet. «Res és com era un temps. Si no els estàs a damunt, pots plegar i anar-te'n». Per estar-ne segur fa provatures; s'asseu a la cadira de braços, es tomba en el llit i obre un canterano. «No sents com grinyola?», l'escomet. «Ara mateix em dibuixes un setirll per posar oli a les frontisses».

En Miquelet comença a sentir-se mal a pler de sentir tot el temps a l'homonet remugar i mal sofert. Per fer-li veure que està amoïnada amb ell agafa la goma i esborra un bocí de teulada. Tot seguit, dibuixa uns núvols grans sota el sol, tot sense que ell se'n temi. L'homonet entra i surt d'una cambra a l'altra i guaita pel balcó. «A la fi està llesta la meua casa. Ja era ben hora». Després torna a la sala, s'asseu a la cadira de braços i acluca els ulls. En Miquelet, musti i escoat, aprofita l'avinentesa i dibuixa gotes de pluja ben gruixades damunt la casa. Al cap d'uns moments l'homonet s'aixeca i pega fua cap el carrer fent feredat i cridant: «Quina tafarra! Quin nyarro! Tapa tot d'una aquest forat amb el llapis!». No ho vull fer», diu en Miquelet per primera vegada. «Fes que et dic i ben aviat». «No vull dibuixar res pus per tu, sinó ets mes avinent amb mi».

Es veu que l'homonet se sent ofès, calla i comença a donar passes al voltant de la taula. Damunt la taula hi ha un hebdomadari. S'atura i sotja la portatda. Tot ferest, l'homonet esclata: «La m'has feta!». A la portada

(Passa a la pàgina següent)

L'homonet de paper

(Ve de la pàgina anterior)

es veu un home. «Es més fermós que jo», li retreu. «No m'has fet tan fermós com jo volia. Segur que també és més fort i corre més aviat que jo. M'has enganat!».

Fet un dimoniet, l'homonet se'n va corrensos al dormidor i es tomba de panxa damunt el llit. «T'he dibuixat el millor que he sabut, li diu en Miquel per mirar d'aconhortar-lo. «Si hagués sabut fer ho millor, ho hagués fet; em pots creure». Damunt el llit l'homonet es posa a plorar. Plora i brama com un infant. Les seves ploralles s'escolten d'un cap a l'altre de la casa. En lloc d'escoltar raons i parlar com un apersoneta de seny, l'homonet li fa ara aquell rembumbori. Això amoïna encara més en Miquel que dibuixa més gotes de pluja damunt la casa.

Amb el cos reblanit i la vesta mastegada, l'homonet s'aixeca del llit. «Fes-me més fermós que aquest homo d'ací», li mana amb veu plorosa. «Tota aquesta nirviada m'ha fet entrar en talent. Prepara'm qualche cosa per menjar; també cal que begui qualche cosa calenta. Però, abans de tot, dibuixa'm una teulada sense crulls ni forats». L'homonet fa llàstima a en Miquel. Veure'l així fa pena. Malgrat això en Miquel agafa una altra vegada el llapis i el pinzell per comptes de seguir dibuixant. «Més aviat», sent que li diu. «Una mica més de color per aquest costat. El pa que no tenguí tanta crosta». Amb la via que fa a dibuixar, en Miquel dona un cop al tassó i vessa tota l'aigua damunt el paper. L'aigua s'escampa per tot arreu, cala fins i tot les estovalles de taula, banya i ablanceix els fulls i desfà les figures i el dibuixos. Els colors s'han osvaït. Les ratlles de l'homonet han esdevingudes pàl·lides i primones. El betum de les sabates ha pujat fins a la camisa blanca. la seva vesta marró ha pres al vermell dels pebres i el verd-groc de les pomes. la casa, els mobles, els núvols, els arbres s'han dissolt fent una mescla bruta i humida. Res s'assembla al que era abans.

En Miquel rebrega els dos fulls de paper i els tira dins la paperera. Després agafa un drap de cuina i aixuga la taula. En Miquel s'alegra de tot cor que l'homonet hagi desaparegut.

Just suara sa mare entra a la cuina i li demana: «Com li va al teu homonet?». «Ha tenguut un denou», li respon en Miquel i li comença a parlar del mal caràcter de l'homonet i el que li ha succeït per mor de la friseria.

Sa mare l'escolta mentre li prepara el berenar. Quan acaba sa mare li diu: «Ja ho val! Veus el que passa quan feim els altres com som nosaltres?».

Ens sap greu haver de parlar avui d'En Rafel Ferrer i Massanet, director i propietari de «Perlas y Cuevas», un quinzenari manacorí. En Rafel escriu serials damunt el Conde Rossi i els seus faixistes, entrevista a tots els forasters una mica prominents que van per la comarca de Manacor i fa tots els anuncis i articles en castellà del que és un defensor furibund. No fa gaire, va tenir la pensada de fer patró de la Associació de la Premsa Forana al frare petrer colonitzador i opresor juntament amb els soldats espanyols dels californians, frare que encara no te titol, però que diuen que el Papa de Roma vol fer beat. En Rafel el va fer patró per 9 vots a favor, 5 en contra i 15 astencions, de manera que encara no està massa podrida la nostra associació.

La darrera d'En Rafel Ferrer és que troba massa gros un article de la Proposició de Llei que el PARTIDO SOCIALISTA OBRERO ESPAÑOL ha duit al Parlament Balear per ajudar a la premsa en català. L'esmentat article dona 1 punt a les publicacions que

Xafarderies

publiquin de 0 a 30 % en català, 1'50 a les que publiquin de 30 a 70 % i 2 punts als qui publiquin el cent per cent el català.

Noltros pensam que el qui publiqui 0 en català hauria de rebre 0 punts com la gitana que va anar al festival d'Eurovisió representant Espanya fa un parell d'anys. Però en Rafel troba que fins i tot l'article que dona 1 punt a les revistes de 0 en català, es massa fort i totes les revistes haurien de tenir la mateixa puntuació.

Els botiflers que actualment governen a l'Ajuntament de Manacor, s'han adonat ben prest que en Rafel és un dels seus, i per primera vegada des de les darreres eleccions que guanyaren les esquerres espanyolistes, li donen planes senceres de publicitat pagada.

Per això per tots els altres mèrits contrets, des de S'ARENAL, nomenam a Rafel Ferrer i Massanet, Gran Botifler de la Premsa Forana de Mallorca.

Més de trenta empresaris arenalers, ferrers, fusters, mecànics, xifoners, forners, llanter-

ners, magatzemistes de ferreteria i el de suministres a l'hosteleria, garatges de cotxes i de barques, magatzems i fàbriques d'ematerial de construcció, estan apuntats al polígon industrial de S'arenal. Un polígon que se situaria a 10 minuts a peu del poble. Això feria de S'arenal un poble net d'indústries i d'aparcaments.

Tot això no serà possible si l'Ajuntament de Lluçmajor decideix donar els permisos del polígon a Son Noguera, aprop de Lluçmajor, un poble que està molt bé, però que te dotzenes de fàbriques i de magatzems buits a tota la seva perifèria.

Els empresaris arenalers feren be de posar-se en contacte amb l'Ajuntament de

Ciutat i veure de crear un polígon d'averses Pil·lari o S'aranjassa en vistes a la intransigència dels polítics llucmajors.

El tràfic a S'arenal se fa difícil, sobretot els matins i els vespres quan els autobusos recol·leixen i tornen als turistes de les seves excursions. Una zona conflictiva és la carretera Militar prop del terme de Lluçmajor. Aquesta carretera hauria de ser de direcció única. Dins el terme de Lluçmajor ja ho és i no passa res. El carrer de la Porciúncula és un altre punt conflictiu amb cotxes aparcats a totes dues bandes i autocars que carreguen i descarreguen. El tràfic queda totalment col·lapsat a hores punta.

Ciutat de Mallorca

Intent de violació enmig del carrer

Un individu de 42 anys, de nacionalitat marroquí, ha estat detingut per la Policia quan intentava violar enmig del carrer una al.lota de 19 anys.

Sobre les quatre de la matinada, al carrer de Manacor, els veïns de la zona demanaren la presència policial quan s'adonaren que una al.lota demanava auxili mentre mantenien un violent enfrontament amb un home. Quan la Policia arribà al lloc dels fets, la brega entre les dues persones continuava. L'individu estava amb els calçons

baixats i el membre erecte a sobre de l'al.lota.

Aquesta manifestà que es dedica a la prostitució i que l'home s'havia presentat com a client, demanat-li d'anar al carrer de manacor on declarà que vivia. Quan arribaren prop de l'edifici de la Telefònica l'home agredí l'al.lota, rompent-li la roba i intentant agredir-la sexualment.

L'al.lota va ser atesa de les ferides sofertes i presentà la corresponent denúncia davant la Policia. L'agressor es troba a disposició judicial.

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIARIA

URGEIXEN PISOS PER LLOGAR. FINQUES AMENGUAL.

Sant Cristofol, 16.
Tel. 269250.

TRASPAS floristeria platja. Exclusiva Interflora. A convenir. AMENGUAL. 269250.

OCASION, TRASPAS Hamburgueseria a S'Arenal per no poder atendre. 3.000.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PISOS I XALETs per llogar a la comarca de S'Arenal. FIQUES SASTRE BARCELO Carrer Milà, 15. Tel. 260649. S'Arenal de Mallorca

A CALA PI, venc xalet, 650 m2. de solar, piscina i vista a la mar. Nou milions i mig de pessetes. Tel. 260889.

LES PALMERES venc duplots. Tel. 297020.

S'Arenal de Mallorca
Tel. 265005

EL MILLOR SUPORT publicitari de la seva empresa a la nostra comarca.

CAN PASTILLA, xalet 3 dormitoris, amoblat, banys, terrasses, telèfon, aparcament, vistes, jardí. AMENGUAL 269250.

CALA GAMBA, pis 2 dormitoris a estrenar, completament amoblat, vistes bahia. 40.000 ptes. AMENGUAL 269250.

XALET 3 dormitoris, amoblat, garatge, jardí, zona tranquil·la. 50.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

S'ARENAL, pis amoblat, 3 dormitoris, rentadora, vistes a la platja. 35.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PER CAMVI de residència venc xarcuteria en ple rendiment a S'Arenal de Mallorca. 6.500.000 ptes. Facilitats. Tels. 492260 - 291889.

TRASPAS BOUTIQUE a S'Arenal, prop de la platja, bon estat, preu a convenir. AMENGUAL. 269250.

S'ARENAL, magatzem 250 m2., ben situat, traspàs. 300.000 ptes. Lloguer: 70.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

LLUCMAJOR, casa 2 dormitoris, amoblada, corral, garatge. AMENGUAL. 269250.

S'ARENAL, apartament per a 3 persones, amoblat, terrassa, per mesos. 25.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

CAN PASTILLA, estudi amoblat, bany, cuina, terrassa. 25.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

PALMA NOVA, xalet 3 dormitoris, dos banys, amoblat, dues terrasses, rentadora. 75.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

S'ARENAL: Primera línia, quart pis, amoblat, 3 dormitoris. 400.000 ptes. AMENGUAL: 269250.

S'ARENAL, pis 2 dormitoris, amoblat, terrassa, totes les despeses incloses, tot l'any. 36.000 ptes. AMENGUAL 269250.

S'ARENAL, pis 3 dormitoris, amoblat, rentadora. 55.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

LOCAL 30 m2. a S'Arenal, terrassa. 30.000 més IVA. AMENGUAL. 269250.

AVDA. ARGENTINA, pis 4 dormitoris, amoblat, dos banys, cuina. 35.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

ESPORLES, casa amoblada de luxe, 3 banys, rentadora, 3 ximenees, telèfon, terrasses. 150.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

COMPRARIA solar d'un milenar de metres, entre S'Arenal i Can Pastilla. Tel. 467193.

CERC PLANTA BAIXA a S'Arenal. Tel. 263423.

BENDINAT, xalet adossat, claus en ma. 13.650.000 ptes. Facilitats. 410522, hores de menjar.

TRASPAS LOCAL de 250 m2 a l'altura del balneari 8 de S'Arenal, per tres milions de pessetes, lloguer 70.000 ptes. Tel. 261671.

PALMA NOVA, apartament 1 dormitori terrassa, sofà llit. AMENGUAL. 269250.

PALMA, zona Institut. Pis preciós, semiamoblat, calefacció. 80.000 ptes. AMENGUAL. 269250.

SERVEIS PROFESSIONALS

INSTAL·LACIONS SANITARIES i reparacions. Servei ràpid. Tel. 263493.

LA PERRUQUERIA BEGUIN necessita una aprenent d'esteticien. Tel. 269073.

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

PINTOR-RETOLISTA, façanes, furgonetes, tendals, cristalls. TALLERS LLUMS. Tel. 265616.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillarí.

MOBLES DE TOTA CLASSE, bon preu i bon tracte. MI MUEBLE. Exercit Espanyol, 6. Tel. 261629.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

MATERIAL DE CONSTRUCCIÓ, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, canvis d'oli, greixar. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

MECANICA GENERAL, equilibrats i netetja de motors. TALLERS VIDAL. Carretera de Son Fangos, 280. Tel. 262048 - Es Pillarí.

CRISTALLERIA TORRES. Carrer Lisboa, 35 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266517.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

TOT INFORM. Comptabilitat per ordinador, assessoria fiscal i jurídica. Trasmemo, 36. Tel. 268450.

NEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats. Avinguda del Cid, 73. Tel. 413155 - Son Ferriol.

MAGATZEM DE PINSOS, adobs i cereals. Distribuidor de pinsos PIEMA. Avinguda del Cid, 77. Tel. 243725 - Son Ferriol.

AQUARI. Tintoreria i bugaderia. Neteja en sec i en banyat. Edifici Sometimes, local, 85. Tel. 268163. Avinguda de Son Rigo, 26. Tel. 266907 - S'Arenal de Mallorca.

MATRICULA OBERTA. Col·legi Francesc de Borja Moll. Preescolar, EGB, Menjador. Carrer dels Tamarells, s/n - S'Arenal de Mallorca.

METALURGICA S'ARENAL. Reixats, barandilles, ferro forjat, treballs en alumini per a obres, soldadura elèctrica i autògena, treballs al torn. Pere Canals i Quetgles. Carrer Menorca, 10. Telèfon: 263910 - S'Arenal.

DONA de 41 anys, s'ofereix per fer neteja a 500 ptes. l'hora a la comarca de S'Arenal. Tel. 491493.

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlem. AGENCIA OFICIAL RE-NAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

OPEL CORSA CITY, PM-AH, venc amb facilitats. Tel. 278603.

VOLKSWAGEN POLO, Ford, Supercinco, Fiat Uno. Venc amb facilitats. Tel. 278603.

R-18 quasi nou. PM-AD, venc amb facilitats. Tel. 278603.

ANUNCIS GRATIS

ANUNCIS PER PARAULES GRATUÏTS PER A PARTICULARS

Per insertar un anunci gratis:
Telèfon.- 265005, les 24 hores del dia.

Correu.- Utilitzi el cupó que adjuntam en aquesta pàgina (original o fotocòpia). Les lletres han de ser CLARES I LLEGIBLES. Només un anunci per cada cupó, retalli per la línia de punts i el pot enviar a l'apartat de correus 124. Procuri escriure com a primera paraula l'objete principal de l'anunci.

Personal.- Pot venir al Camí Canteres, 132, Ses Cadenes (S'Arenal de Mallorca).

CUPÓ PER A ANUNCIS DE FRANC

Retalli la línia de punts

Lletra clara i majúscules

SECCIÓ
TEXT

NOM
TELÈFON

Petits anuncis

VENDES

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Llibres en català i en castellà. Especialitat en lectures juvenils i infantils. Comandes de llibres en 24 hores. Avinguda del Cid, 56. Tel. 248360 - Son Ferrer.

ANTENA-CA'N PASTILLA. Instal·lació i reparació d'antenes TV individual i col·lectiva. Tel. 491111.

ANTENA VIA SATEL·LIT. Equips especialitzats per a hotels, xalets i comunitats. Preus directes d'importador. Tel. 401111.

WALKY-TALKYS de 27 megacicles, totes les gammes. Tel. 491111.

VIATGES

VIATGES XALOKI. Bitllets de vaixell i d'avió. Tel·lèfon: 267450.

VIATGES S'ARENAL. Billets d'avió i de vaixell. Vols xàrter. Crediviatge. Lloguer de cotxes. Reserves per tel·lèfon i entrega de bitllets a domicili. Tel·lèfons: 266673-261265. S'Arenal.

PERRUQUERIES

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

PEPE ROMERA, perruquer de senyors. Tall a les tisores i a la navalla. Dofí, 4. Tel. 262856 - Ca'n Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELLA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

ENSENYANCES

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

ACADEMIA BARCELO. Informàtica, banca, mecanografia, comptabilitat informatitzada, comptabilitat personalitzada, idiomes... Carrer de les Balears, 25-2. S'Arenal de Mallorca.

GINNAS IROY. Abans Chon-Ma II, Taekwondo, G. de manteniment, pesos, g. rítmica, jazz. Professors: Tita, Manolo Garcia i Domingo Pelàez. Plaça de Sant Marí, 6. Tel. 267994. Coll d'en Rebassa.

ANIMALS DE COMPANYIA

PRODUCTES PEL CAMP. pinsos, insecticides, animal de companyia. "PAJARRIA" S'ARENAL. Plaça dels Nins, 26, S'Arenal.

CLINCA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdader, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels. 491736 - 296097. De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

RESIDENCIA I ESCOLA d'ensinistrament de cans. Venda de cadells. "CRIADERO LOS VALIENTES". Tel. 662136.

PERSONALS

EMPRESARIA, 42 anys, divorciada, fills majors, sense cap mena de problema, negoci de pell, cerc senyor de 39 a 48 anys, treballador, bona persona, nivell cultural mitjà. 209566.

DONA, cerca home sense pis, ni xalet, ni cotxe, ni TV, ni sou fix. Imprescindible imaginació i bona veu. Ref. 77.

SENYORA, comerç propi, elegant i atractiva. 40 anys, separada, amb una filla. Cerca senyor de bona posició d'una quarentena d'anys que sia amorós i no estigui gras. 209566.

TECNIC ENGINYER, 43 anys, 1'72 d'alçada, presència excel·lent, tràmits de divorci, sense fills, voldria conèixer senyora educada per relacions serioses. 710087.

ATRACTIVA dependent, 34 anys, separada, un fill, feina estable, sense problemes econòmics, 1'65 d'alçada, voldria trobar home treballador i comprensiu. 209566.

TAXISTA de 30 anys, simpàtic, peninsular, 1'72 d'alçada, pes proporcionat, pis, cotxe, estalvis importants, amb idiomes, senyora d'uns 32 anys, preferible sense fills. 209566.

SEPARADA de 42 anys, bona presència, elegant 1'63 d'alçada, rossa, negoci propi tenda de pell, vull conèixer senyor educat amb bona posició econòmica. 209566.

FADRI de 32 anys desitja conèixer al·lota de 25 - 30 anys amb fins matrimonials. Telefonar a S'ARENAL DE MALLORCA. Tel. 265005.

AZAFATA, fadrina de 29 anys, un fill, elegant, 1'68 d'alçada, ben proporcionada, sense problemes, vull trobar un bon home fins als 38 anys. 710087.

INDUSTRIAL separat, fills majors independents, 57 anys, vida acomodada, embarcació, pis, xalet, cerc senyora de posició, sincera, amb cultura general. 710087.

ASPIRANT a universitària, 24 anys, simpàtic, agradable, 1'64 d'alçada, 54 quilògrams, voldria trobar jove senzill, bona persona i treballador fins als 32 anys per estimar-nos. 710087.

GASTRONOMIA

RESTAURANT CA'N TIA TALECA. Porcella rostida, xot rostit i altres especialitats. Presuposts per a bodes i comunions. Avinguda de Carles V. Tel. 660297 - Lluçmajor.

RESTAURANT - TORRADOR LLUCMAJOR. Xot i porcella rostida. Avinguda de Carles V, cantonada Carretera de Campos. Tel. 660489 - Lluçmajor.

RESTAURANT EL PESCADOR. Bona cuina mallorquina i espanyola. Si voleu menjar bé, anau on l'amo és el cuiner. Carrer de Sant Bartomeu, 13. Tel. 263443 - S'Arenal de Mallorca.

RESTAURANT AMEN-GUAL. Cuina econòmica. Carretera Militar, 171. Tel. 267896 - Ses Cadenes.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

RESTAURANT CASA JUAN. Especialitat en cuina espanyola. Internacional Golden Crown. Carrer de Sant Cristòfor, 3. Tel. 269988. S'Arenal de Mallorca.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

LA PANOKHA DEL MACHO. Restaurant dirigit per l'antic propietari de "Paco el Macho". Cuina graciosa i salerosa. Carrer Grúa, cantonada carretera de S'Arenal. Ca'n Pastilla. Tel. 269219.

RESTAURANT SA BOLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Merveilles. Tel. 265188.

CAFETERIA SENON. Plats combinats, gelats i begudes a la vorera de mar. Avinguda Nacional, 22. Tel. 490005 - S'Arenal de Mallorca.

"PEQUEÑO MUNDO". Servei a la carta, cada dia manco els dimarts. Provi el nostre cabrit al forn, toston de Segovia, ossbuc, etc., etc. Buffets i tota classe de serveis a domicili. Batejos, bodes, comunions i dinars de companyonia, celebracions, etc. Son Garcia del Pinar, Coll d'En Rabassa. Tel. 268661.

RESTAURANT CARABELLA. Cuina casolana. Carrer Salut, 24 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266205.

EL PARADIS DE L'HAMBURGUESA. Hamburgueses, salxixes i pollastres a l'ast. Marbella, 43. Devora el quarter de la Policia Nacional.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPOLITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

CA'N QUIRANTE. Cuina mallorquina. Sopes mallorquines, xot rostit. Tel. 265785. Sant Jordi.

RESTAURANT CA'N VERDERA. cada vespre manco els dilluns, obert de 19 a 4 de la matinada. Carrer Barcel·les, 52. Tel. 261057.

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES EN XOT I PORCELLA FEIM PRESSUPOSTS PER A BATETJOS, COMUNIONS I BODES APARCAMENT PROPI ELS DILLUNS TANCAT AVINGUDA DE CARLES V - TEL.: 661117 LLUCMAJOR

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS, NOCES, PRIMERES COMUNIONS I FESTES SOCIALS

AVINGUDA DE BARTOMEU RIUTORT, ENTRE BALNEARIS 112
CA'N PASTILLA - TELS.: 26 01 19 - 26 45 63

CRISTALLERIA TORRES

VIDRES, CRISTALS, MIRALLS, MARCS, ALUMINI ...

CARRER LISBOA, 35
TELS.: 266517 - 491785
S'ARENAL DE MALLORCA

ÒPTICA S'ARENAL

JA NO CAL ANAR A CIUTAT PER SES ULLERES O LENTILLES

TEL.: 40 00 61
CARRER BERLIN, CANTONADA TRASSIMENO
S'ARENAL DE MALLORCA

S'Arenal de Mallorca
Tel·lèfon: 265005.

EL MILLOR SUPORT publicitari de la seva empresa a la nostra comarca.

BITLLETS D'AVIÓ I DE BARCO

VOLS XARTERS
CARRER LISBOA, 22
TERMINAL AUTOBUS
TELS.: 490013 - 490108
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Billets d'avió i de vaixell
Vols xàrters.
Crediviatge.
Lloguer de cotxes.
Reserves per tel·lèfon i entrega de bitllets a domicili. Amilcar, 16. Tels. 266673-261265.
S'Arenal de Mallorca.

Herbes remeieres

Joan Llabrés de la Porciúncula

També es pot fer *VI* i *LICOR*, deixant en submersió brots, flors, fulles o escorça, segons els casos. Així tenim el *vi quinat* que és aperitiu, les clàssiques *herbes casolanes*, en què hi intervenen un bon grapat d'elements. I altres beventes espiritoses.

Hem de fer notar al lector que el tractament de les malalties o ferides, mitjançant les herbes curatives ha de perllongar-se durant dies, setmanes i potser mesos, és a dir que no té un efecte immediat i espectacular com el tenen les medicines que es lliuren a les apotecaries. La seva eficàcia és més bé lenta i tardanera.

Hi afegirem encara una nota molt important. Cal conèixer bé les espècies vegetals que es manegen i que les dosis a prendre han de ser orientades i recomanades per un bon *HERBOLARI* o per un *APOTECARI*. Així s'evitaran possibles i potser probables inconvenients. No sia cosa que el malalt, en lloc d'esmolat, faci osques..!

* * *

ALÈ DE BOU. La infusió de les flors, al 1'5%, és estimulant i cura l'atonía. Es pren varies vegades al dia. S'empra també per desinfectar ferides.

ALL. Està indicat contra els cucs intestinals. Tallucat i capolat tant es pot prendre per la boca com en irrigacions. S'empra també per a desinfectar llagues i ferides. El poble creu que també es antirreumàtic.

ALFABAGUERA. Una tassa d'infusió de les fulles i brots tendres és estimulant i antiespasmòdica. Indicada també en els retgirs. Combat els vòmits i calma els dolors de la matriu.

ALZINA. Té un munt d'aplicacions. La *decocció* de les fulles s'empra com a tònic i contra el desbaratament del fetge, la diarrea i la incontenència de l'orina. Una grapadeta de fulles es fa bullir en un quart de litre d'aigua, que es pot prendre en quatre vegades al dia. -La *decocció* de la l'escorça al 2% i durant mitja hora és bona per a curar llagues i ferides infectades. També se'n poden fer gàrgüeres per a curar les llagues de la boca i de la gargamella i desinflamar les genives. La *decocció*, però al 4% serveix per a "banys de seient", que arreglen els posterols. - Els aglans serveixen per a preparar horxates contra les diarrees. Per això basten mitja dotzena d'aglans pelats i capolats sotmesos a la *decocció* uns quants minuts. Se'n poden beure quatre o cinc tasses al dia. - Finalment es molen una grapada de fulles, el polsim de les quals és molt indicat contra la suor dels peus, empolsant tant els mateixos peus com els calcetins.

AMETLER. Amb les ametles, a més de ser un bon aliment, es pot preparar l'horxata d'ametla i la llet d'ametla, que són refrescants i tòniques. Mai s'han d'emprar les ametles agres perquè són verinoses a causa de l'àcid prússic que tenen. En medicina s'empra l'oli d'ametles agres per a combatre les infeccions de dins les orelles.

ARANYONER o GARANYONER. La infusió de les flors serveixen de laxant i componen les regles anormals de les dones. - La infusió de les fulles seveix de purgant. - La infusió de l'escorça al 2% està indicada contra les tercianes i quartanes, com la quina. - La *decocció* del fruit serveix per aturar les diarrees i per a arreglar el posterol. - Els aranyons estan indicats per a aturar les hemorràgies nasals. Per a això basta fer una bolleta de cotó, impregnar-la de suc del fruit i introduir-la en els oronells.

ARENÀRIA. La infusió al 2%, presa en dejú, està indicada contra les pedres de la bufeta. A més és diürètica. Una tassa o dues al dia.

ARITJA. La infusió al 2% de les arrels -mai *decocció* per ser massa activa- s'empra com a diürètic i depurativa. Se'n poden prendre fins a dues tasses al dia.

Beber y Comer
SA FOGANYA

POLLASTRES rostits per menjar o per endur-se'n.
Qualitat en HAMBURGUESES, "PINCHOS" i ENTREPANS.
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado.
Tels. 269017-10 - S'Arenal de Mallorca.

ELECTRÒNICA
S'ARENAL
VENTA I REPARACIÓ
TV - VIDEO - HI FI
TEL: 265774

CRISTALLERIA
EL ESPEJO
VIDRERES
EMPLOMADES,
GRAVATS ARTÍSTICS,
VIDRES DE
SEGURETAT,
TANCAMENT DE
GALERIES AMB
ALUMINI I CRISTALL,
VIDRES I MIRALLS EN
GENERAL, MAMPARES
DE BANY.
CARRETERA DE
MANACOR, 426
CASA BLANCA - TLF.: 249039

INSTALLACIONS
ELÈCTRIQUES
RUD S.A.
INSTALLACIONS I
REPARACIONS
ELÈCTRIQUES. SOM
TECNICS EN
ILLUMINACIÓ DE
GRANS ESPAIS.
CARRER DOS DE MAIG, 27
TEL: 263138
S'ARENAL DE MALLORCA

CONSTRUCCIONS
I EDIFICACIONS
DE S'ARENAL, S.A.

CONSTRUCCIONS I REPARACIONS
EN GENERAL
*
ESPECIALITAT EN CONSTRUCCIÓ
DE PISCINES
AMB EL SISTEMA «GUNITE»

C/. Cabrera, 18 baixos - Tel. 26 53 54 - S'Arenal (Mallorca)

Prou anuncis

Pius Pujades

Han detingut set persones acusades d'haver estafat un total de 831 milions de pessetes a trenta-cinc mil clients de tot Espanya. El sistema? Molt fàcil: editaven, amb tiratges ridículs, revistes que aparentaven estar vinculades a la guàrdia civil, als jutjats, a hisenda, als militars o a altres estaments oficials i demanaven, amb coaccions, publicitat cara a empreses de tota mena. Publicitat de favor, inútil. Les revistes duïen noms suggerents: Guardia Civil, Memorial de Infanteria, Policia Judicial, Revista de Infanteria, Vida Militar...

Segons lleixo, hi ha algun nom realment vinculat a cossos oficials que ha fet pressió a favor de les revistes. Es diu que alguns venedors anaven a les empreses acompanyats per la guàrdia civil. Però aquests casos, que s'haurien de desemmascarar i castigar, no són pas els més greus. El que és més greu, al meu entendre, és que la societat encara accepti el xantatge exercit en nom d'unes institucions que haurien de ser absolutament netes i merèixer el respecte de tothom. O democratitzem del tot les forces de seguretat o donem la raó als qui abans de la transició defensaven que calia dissoldre-les com a forces d'opressió que havien hagut de ser en l'època franquista.

No és gens bo que es comprovi —831 milions coneguts en publicitat inútil— que encara es pot trobar milers d'empresaris disposats a pagar una mena d'impost revolucionari a cossos creats per defensar-nos. Hi ha encara avui una falta de confiança en la bona fe d'aquesta gent. I es paga.

No sé si existeixen en aquest moment revistes editades legalment per cossos de l'Estat o per entitats paral·leles. Si és així, que crec que sí (no ho miro, per no haver de citar noms) penso que és el moment de decidir que no poden finançar-se amb publicitat externa.

Al cap i a la fi, és evident que les falses revistes que ara es denuncien són filles de l'experiència de revistes legals que en altres èpoques han explotat en benefici propi la por del ciutadà.

Totes les administracions han de vigilar que no es faci mal ús del seu nom, ni del nom dels seus organismes. Han de vetllar per la seva credibilitat democràtica.

Les suïsses fan servir la píndola

◆ Un estudi de mercat ha revelat una vessant fins ara desconeguda de Suïssa: la predilecció de les dones d'aquest país per la píndola com a sistema anticonceptiu. Segons aquest estudi, set de cada deu suïsses la fan servir. La píndola continua sent el mètode més utilitzat, seguit de l'esterilització i els preservatius. Les dones helvètiques rebutgen, segons l'estudi, els mètodes naturals, com el coitus interruptus o l'ogino. Tot i això, el desig de tenir més fills és més fort ara que no pas fa nou anys. Així, un 40 per cent de les suïsses vol tenir un fill o augmentar la família. El mateix estudi revela que, tot i que la SIDA preocupa les dones suïsses, només una minoria ha canviat els seus costums sexuals. La malaltia només és objecte de conversacions entre la parella, però molts poques es senten amenaçades directament pel virus.

CENTRE DE RECONeixEMENT
MEDIC-PSICOLOGIC
PER A PERMISOS DE CONDUIR
I LLICENCIA D'ARMES

CARRER GAMUNDI, 2
TEL.: 661971
07620 LLUCMAJOR

La «Biblioteca bàsica de Mallorca»

Gabriel Janer Manila

Treure una col·lecció de títols bàsics d'autors mallorquins i posar-los a l'abast del públic amb la intenció de fomentar-ne el coneixement és l'objectiu de la Biblioteca Bàsica de Mallorca editada pel Consell Insular amb la participació de l'editorial Moll.

A punt de sortir els últims volums, que tancaran la primera fase, la Biblioteca constitueix una mostra —vint-i-cinc títols— bastant real d'allò que ha estat la literatura catalana a l'illa de Mallorca i configura la base literària que haurien de conèixer tots els mallorquins.

És evident que, si ens pregunten quines són les obres literàries que han de constituir el nostre imprescindible bagatge cultural, no podem deixar de banda qualsevol d'aquests vint-i-cinc títols: el Llibre d'Amic e Amat de Ramon Llull, els Aigües de Gabriel Maura, una selecció de poemes de Costa i Llobera, algun sànet costumista de Pere de A. Penya i de Bartomeu Ferrà, les narracions de Salvador Galmés, La ciutat de Mallorca de Miquel dels Sants Oliver, els poemes de Joan Alcover, Mort de Dama de Llorenç Villalonga, el Llibre de bons amonestaments de Turmeda, una antologia de textos polítics de Gabriel Alomar, etc.

De fet han existit a Mallorca des de fa molts d'anys, divulgades per capellans i mestres, algunes obres literàries d'autors mallorquins considerades el patrimoni literari autòcton que calia conèixer. Em refereixo a les Rodalies de mossèn Alcover, a El pi de Formentor de Costa i Llobera, a La Balanguera de Joan Alcover, a La minyona d'un infant orat de Llorenç Riber i poques coses més. Aquestes obres, emperò, han estat conegudes arreu, i algunes d'elles, com és el cas de les rondalles, han constituït per a molts de mallorquins la primera i a vegades l'única lectura en català.

La Biblioteca Bàsica de Mallorca haurà d'ampliar aquesta primera sèrie amb títols d'autors actuals. Potser, si allò que es volia fer era estimular la lectura i divulgar l'obra dels autors mallorquins, s'havia d'haver començat a l'enrevés. S'havia d'haver posat a l'abast del públic majoritari l'obra dels autors d'avui i arribar després a llegir Ramon Llull o Turmeda. De la forma en què s'ha fet, hom té la impressió que es volia publicar una llista bàsica de títols perquè la gent els col·leccionés, sense tenir en compte els hàbits lectors del públic a què la Biblioteca va destinada.

De totes formes, cal felicitar el Consell de Mallorca i suggerir-li la continuïtat d'una empresa que, sortosament, no ha passat desapercebuda.

CENTRE MÈDIC
S'ARENAL
C.A.M.

Centre de reconeixement mèdic-psicològic, per a conductors i caçadors.

Classes A-1, A-2, LCC, C, D, E.
Carrer de Miramar, 30 (davant el Club Nàutic)
Tel. 490067 - S'Arenal de Mallorca.

JAUME ANDUJAR I SOLE
FISIOTERAPEUTA
CENTRE DE REHABILITACIÓ
CARRER ANTONI MAURA, 57 - TEL.: 660508
LLUCMAJOR

DR. BARTOMEU FONT
COL·LEGIAT N.º 251
METGE DENTISTA
ANUNCIA L'OBERTURA DE LA SEVA
CLÍNICA DENTAL
PASSEIG MIRAMAR, 33-1ª-2ª - TEL.: 264152
S'ARENAL DE LLUCMAJOR

 CONSULTA DE
PEDIATRIA
EL DR. BERNAT ROIG I JANER
ANUNCIA
EL SEU NOU HORARI DE CONSULTA
HORABAIXES DE 5'30 A 7'00
DE DIMARTS A DIVENDRES
CARRER DE BERLÍN, 17 TEL.: 263522
S'ARENAL DE MALLORCA

 CENTRE MÈDIC
MIRAMAR
Centre de reconeixement mèdic-psicològic,
per a conductors i caçadors.
MEDICINA GENERAL
Classes A-1, A-2, LCC, C, D, E
ACUPUNTURA
C/. Miramar, 9 - Tel.: 490222 S'Arenal (Mallorca)

DEPARTAMENT DE HERBODIETÈTICA
DEL CENTRE TÈCNIC SANITARI ANTONI
GUTIÉRREZ
FISIOTERAPEUTA - NATURÒPATA COLG. N. 1908
PLANTES MEDICINALS - ALIMENT DE RÈGIM -
COMPLEMENTOS VITAMÍNICOS
CONSULTA: HORES CONCERTADES
CARRER BARTOMEU CASTELL, 27 - TEL.: 490164
COLL D'EN RABASSA

Llum verda definitiva a les etiquetes comercials en català

AVUI
BARCELONA — Les etiquetes dels productes que es distribueixen a Catalunya podran estar escrites només en llengua catalana, segons es desprèn de la sentència dictada la setmana passada pel Tribunal Constitucional. El ple del tribunal ha declarat que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència d'informació als consumidors i que la seva legislació al respecte «no s'oposa a cap normativa bàsica de l'Estat».

Amb aquesta decisió ha quedat refusada la impugnació presentada pel govern central, que considerava que a Catalunya s'estava vulnerant el real decret del 12 d'agost de 1982, segons el qual l'etiquetatge havia de figurar obligatòriament en llengua castellana, que és la llengua oficial de l'Estat. L'argument bàsic esgrimit pel Tribunal Constitucional és que aquest decret no té caràcter de normativa bàsica, fet que dóna plena validesa a la legislació aprovada posteriorment per la Generalitat.

Normatives bàsiques

En opinió del jurista Josep Maria Puigsaletas, la sentència és lògica perquè «el decret estatal no es pot considerar llei bàsica». Puigsaletas opina que la figura de la llei bàsica «sempre

ha estat molt ambigua i això és el que dóna lloc a interpretacions divergents».

La Generalitat va assumir la competència d'informació als consumidors per un decret del 15 de setembre de 1983. Aquest decret establia que les etiquetes comercials a Catalunya podrien figurar «en català, en castellà, o en totes dues llengües». Segons el govern català, aquesta disposició es deriva de l'article 3.3 de l'Estatut d'Autonomia, que preveu mesures d'impuls de la normalització lingüística del català. El lliure etiquetatge en català es deriva així de la política de normalització.

L'afer de les etiquetes va esclatar els primers mesos de 1984. Diverses empreses catalanes que etiquetaven els seus productes només en català van rebre expedients de part del ministeri d'Agricultura, que exigia el compliment del decret de 1982. Segons el ministeri, aquesta mesura tenia com a objectiu «garantir la igualtat de tots els espanyols i defensar el dret del consumidor a estar informat».

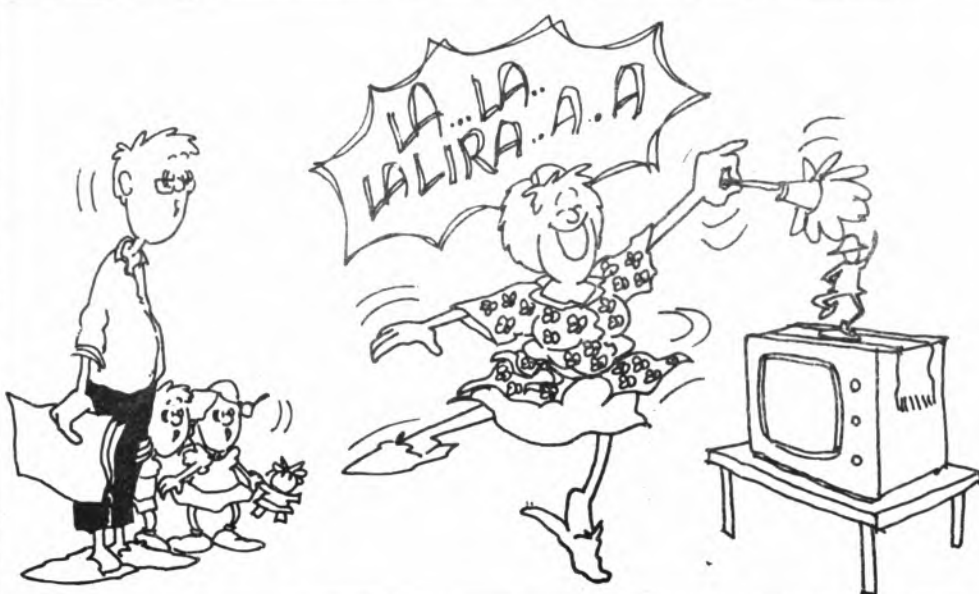
La resposta, a Catalunya, va ser immediata i les mostres de rebuig contra l'actitud del govern central es van multiplicar durant tot el 1984. La Crida a la Solidaritat va ser una de les entitats més sensibilitzades en aquest afer, organitzant *sopars d'etiqueta* a base de productes expedientats.

Els productes expedientats el 1984 van rebre mostres de suport de tota la societat catalana

MAMÀ

Bestialitat

Ja fa temps que no es parla d'allò que el Fabra defineix com a "pecat de luxúria comès amb una bèstia". És molt estrany, perquè seria molt útil per treure'n bones conclusions. Ara mateix un extremeny que viu (com pot) i treballa (com pot) a Catalunya des de fa molts anys ha expressat públicament en un bar de la ciutat de Barcelona la seva misèria real i ha protestat contra aquesta misèria. Ja no parlava amb embuts. Explicava totes les coses clarament. Aquest català, doncs, manifestava en veu ben alta, en un castellà molt castís de la seva terra, no solament la vida de gos que ha hagut de portar al país de les grans sacralitats i de les gran honorabilitats, sinó també els secrets més íntims de la seva vida sexual. En una serra ignota d'Extremadura va dur a terme la definició del Fabra amb una cabra. Ho va explicar amb pèls i senyals. Segons sembla, el cabró, o sigui, el mascle de la cabra, al contrari del que feia suposar el seu nom, no consentia pas l'adulteri de la seva dona: el mirava amenaçadorament i torçava el cap a punt d'investir, mostrant claríssimament que no estava disposat a admetre que li possessin banyes als seus nassos. L'home se'n va sortir com va poder i, per sort, encara viu i treballa a Catalunya, sense que ara com ara hagin sofert cap altre assalt les cabres catalanes.

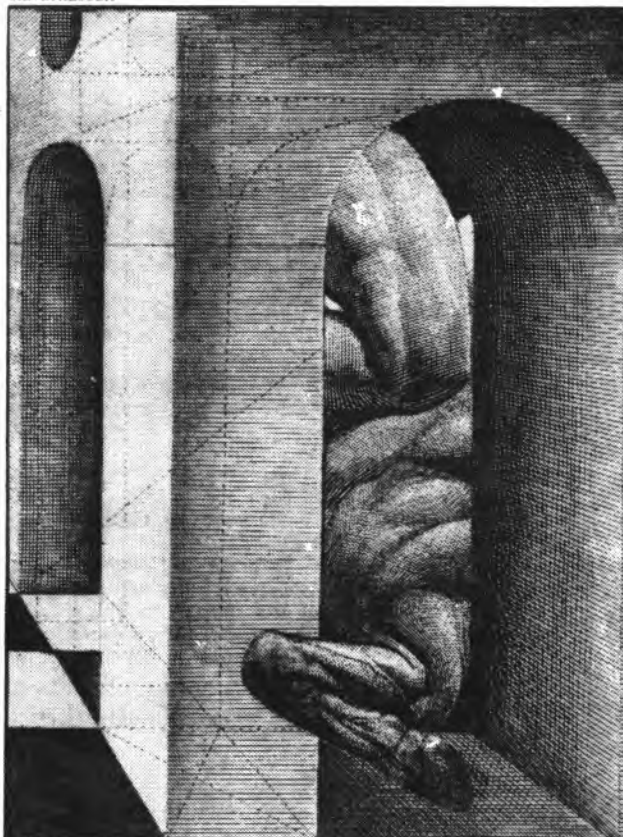
Els llibres de moral catòlica ja van tractar acuradament i llargament aquest problema. L'estudiant de teologia, però, ho havia de llegir en llatí, se suposa que perquè no caigués en mans d'infants o profans i ho entenguessin. Era el problema de la *bestialitas*. Ja l'antic testament fustiga durament aquest vici. És una cosa nefasta, inconcebible, horripilant. En un d'aquests llibres de moral, per cert, hi havia una observació molt curiosa. Després de la llista gairebé exhaustiva d'animals: cabres, mules, ovelles, gossos, etc., es deia: *Raro fit cum tigris*, la qual cosa vol dir, traduïda a corre-cuita, igual que els textos litúrgics de l'església catòlica immediatament després del seu últim concili, "Rarament es fa amb el tigre".

Ara: deixant de banda certs aspectes o punts secundaris, és evident

"El problema ens ha de fer analitzar i definir les coses més primmiradament"

"La moral catòlica ha tractat llargament el bestialisme"

SILVIA ALCOBÀ

que la bestialitat només pot considerar-se com el rar producte d'una misèria molt més àmplia. No hi ha dubte que és un acte provocat per l'enorme misèria tocant a relacions personals, condicions de treball i recursos econòmics. L'home que comet aquest "pecat de luxúria" formula de fet una protesta contra la seva situació real. Per això la *bestialitas* podria definir-se molt encertadament com "l'expressió de la misèria real i la protesta contra la misèria real", com "el sospir de la criatura oprimida", com "l'autosentiment de l'home que encara no s'ha trobat o que ja s'ha tornat a perdre". És molt curiós d'observar, tanmateix, que aquestes definicions són exactament les mateixes definicions que dona Karl Marx de la religió, de manera que de sobte comprovem que la bestialitat

es podria definir exactament amb els mateixos mots i els mateixos conceptes que la religió.

Si algú pensa, però, que això és una identificació abusiva, simple producte de la ment desviada per les directrius ideològiques de Marx, agafem les definicions de la religió per part de teòlegs ben creients i ortodoxos, i veurem com tampoc no ens en sortim, del problema. Un canonge famós sempre ha definit la religió com a "amor en esperança". Un autor que va escriure un estudi molt llarg sobre el tema va arribar a la conclusió que l'única manera de definir la religió era aquesta: "Allò que l'home fa amb la seva soledat". I finalment un teòleg ben conegut del nostre país, publicista constant, l'encerta plenament quan afirma de tot cor i sense cap mena

d'ambages que "la religió és com una botifarra".

El problema, doncs, de la bestialitat ens ha de fer pensar. Cal analitzar i definir les coses més primmiradament perquè, si no, es pot arribar a uns disbarats molt grossos. Cal assumir seriosament el rerafons de la misèria, perquè, si no, molta gent digna en pot sortir ben emmerdada. Tant li fa que una marquesa, ara fa pocs anys, manifestés públicament en una reunió de propietaris que els gossets li feien més pena que els homes? Tant se val que un català penetri bestialment les cabres en un acte que pot definir-se exactament de la mateixa manera que la religió?

No hi ha dubte que un dels perills més grans consisteix a dedicar-se superficialment a quatre besties secundàries. Almenys, els problemes més bestials de la naturalesa humana haurien d'allunyar de qüestions insípides i sense sentit raonable. Hi ha coses molt més greus que una campanya aferissada contra el tabac o una protesta provincianament irada a favor d'un catalanisme de pa sucat amb oli. O pensem seriosament o ja ens podem mofar de tot. De segur, per exemple, que la persona molt honorable que criticarà durament l'extremeny d'aquest article i el menysprearà més que un gos, igual que la marquesa, serà també la que parli amb "molta mesura i circumspecció" de la contaminació nuclear o de les diferències escandaloses entre les diverses sentències judicials. El problema de la bestialitat tractat aquí hauria de fer raonar en un nivell molt més enèrgic i profund. Hi ha nombroses bestialitats molt més greus i importants que la *bestialitas*, encara que el cabró no hi estigui d'acord.

Joan Leita

Joan Leita és llicenciat en filosofia i teologia, traductor d'Homer, Hegel, Nietzsche, i autor, entre altres llibres, de *L'Antievangelí*.

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE
COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

IMPRESA

Graphic Art

Tipografía
Offset

SANT CRISTÓFOL, 116
TEL.: 26 89 64
S'ARENAL DE MALLORCA

CARNIQUES SEMAR, S.A.

SEMAR

EMBOTITS I CARNS FRESQUES
LLUCMAJOR - MALLORCA

CARRER REVEREND TOMAS MONTSERRAT, 6 - B
TEL.: 66.01.57

Cristaleria
Llucmajor

Acristal·laments d'Obres - Miralls -
Vidres de color - Decorats -
Vidrieres Artístiques.
Ronda de Migjorn, 105. Tel. 661493 -
LLUCMAJOR (Mallorca).

Tel. 269416
S'ARENAL DE
MALLORCA

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocopies a l'acte.
Reportatges foto-cine.
Carnets color.
Industrial
Publicitària.
Material fotogràfic.
Servei de revelat
per a l'aficionat.
Camí de les Meravelles.

Es podran veure més de cinquanta canals de televisió

A més dels tres canals de televisió que ara podem veure —TV3, TVE i TV2— es preveu que, d'aquí a un cert temps, també puguem sintonitzar en els nostres aparells de televisió la futura TV4 de Catalunya i la TVV valenciana. A més, quan el satèl·lit britànic Astra permeti la recepció de les seves opcions, podrem veure els gairebé cinquanta canals amb què compta. Per altra banda hi ha les televisions privades —tres en total— que, sembla, per fi es posaran en marxa en un termini no massa llarg. En total, més de cinquanta canals de televisió per a les Balears, l'oferta televisiva, si es porta terme, més completa de tot l'Estat Espanyol.

Les possibilitats de sintonització televisiva actual a Mallorca són d'escollir entre 17 ca-

nals, tres d'ells des de la serra d'Alfàbia —els dos canals estatals i el català—, i si es disposa d'una parabòlic es poden sintonitzar els canals dels satèl·lits Eutelsat i Intelsat. El nombre de freqüències a curt termini es veurà incrementat per l'entrada en funcionament de Telecomb i Astra.

De totes maneres, per a sintonitzar la majoria d'aquestes emissions s'ha de disposar d'una antena parabòlica —de les quals n'hi ha moltíssimes per S'Arenal—. Ara bé, ben prest es preveu que entrin en funcionament dos nous canals: TV4 de Catalunya i TVV de València. El primer d'ells es preveu que entrarà en funcionament l'any que ve, mentre que el canal valencià ho farà en un any i mig. Tant per el cas català com per al valencià, l'Obra Cultural

Balear, que ha fet possible que les ones de TV3 arribin a Mallorca —a través de la societat Voltor—, està disposada a impulsar la recepció del senyal des del repetidor d'Alfàbia.

Per altra banda, els controls d'audiència dels

tres canals que actualment tots podem veure —les dues cadenes estatals i la catalana— donen aquestes percentatges: entre un 80 i un 83 per cent dels habitants de les Illes veuen regularment la primera cadena. Un 21 per cent veu la segona cadena, que a les Balears emet en català. Es podria pensar que aquest baix índex d'audiència es deu a altres raons que les merament televisives, s'ha de dir que l'índex d'audiència de la TV2 es manté en aquests percentatges en gairebé tot l'Estat Espanyol, menys a Andalusia i Aragó on l'índex puja al 30 per cent. finalment l'índex d'audiència de TV3 se situa en el 30 per cent, encara que aquest percentatge només és paroximatiu.

DEBAT DE VOLTOR

La societat Voltor, impulsora de la recepció a les Illes de la TV3, prepara un ampli debat sobre «Televisió i Llengua», que se celebrarà a l'Auditori i al qual hi assistiran Enric Canals, Josep Melià, Josep Vicens Marqués, Lluís Carreres i Amadeu Frabregat.

Per altra banda, Macià Oliver, membre de la directiva de l'OCB, ha manifestat que és lògic que Voltor demani quantitat fixes a l'administració per al manteniment de les instal·lacions d'Alfàbia, ja que a es Balears hi ha entre 70.000 i 80.000 persones que veuen regularment TV3.

Gelosia i foc

Pius Pujades

Certament era gent força primitiva. I s'ho passava malament. La vida d'aquells homes fent el soldat era molt dura. No vaig pas sentir dir que mai fessin una novatada gaire cruel a un company. Però les rates sí. Les rates ho tenien pelut.

Un dels jocs que més divertia aquell personal —gent pacífica, d'altra banda— era atrapar una rata ben grossa, ruixar-la amb gasolina i calar-li foc. La rata feia milers de corregudes, de salt, de crits, abans de morir. Aquells nois-homes-soldats s'hi divertien com si mirassin una corrida de toros (i espero que no se m'enfadi el company Agustí, que en el seu Angles d'ahir defensava els toros). Feia home participar en aquell joc. Feia valent i tot.

Però els temps canvien. Dilluns, a Barcelona, al carrer d'Aragó, un home va entrar en un bar, va ruixar amb gasolina el propietari, li va calar foc i se'n va tornar cap a casa.

L'incendiari de Barcelona es deia Julián B. i la seva acció la justificava per la gelosia que sentia: estava convençut que la seva dona li feia el salt amb l'amo del bar.

En Julián era paleta. Un paleta gelós. Potser la seva dona és molt bonica i es fa mirar. No ho sé. El cas és que abans de decidir-se a calar foc a un possible rival, en Julián havia atonyinat més d'un cop la dona acusant-la de no ser-li fidel. És un problema d'honor masculí ferit molt difícil de resoldre.

Com que el cremat no es va pas morir —té cremades a l'esquena però se'n sortirà— el jutge va deixar en llibertat provisional l'agressor. La dona no ho veu gens clar. Té la por al cos, i amb molta raó. La gelosia és perillosa.

El propietari del bar té l'esquena cremada. En Julián la mà.

Jo penso si és ben veritat que la nostra cultura dona per a aquestes coses. M'agradaria creure que aquesta rauxa ens ve de fora, que som més assenyats. Però no n'estic pas segur. Gens segur. Penso que també hi ha gelosos de tradició cultural catalana indiscutible, brètols ben arrelats a famílies molt de casa. El problema no té cognoms ni país: de gent capaç de cremar per riure una rata n'hi ha a tot arreu.

**TOT EN VIA SATEL.LIT
NOMES PRIMERES MARQUES
DES DE 200.000 PTES.**

**CREDIT COMPRA DE
SA NOSTRA**

**CARRER MARINETA, 7 TELS.: 269617 - 268108 S'ARENAL
AVINGUDA GRAN VIA, 67 - TEL.: 491111 CA'N PASTILLA**

La Marsellesa

Himne de la Revolució francesa, i nacional de França.

Es suposa que el seu autor és Rouget de l'Isle.

Tenim en poder nostre tres versions catalanes; la primera d'elles escrita per A. Clavé l'any 1871, la segona correspon a Ignasi Iglésies i Pujades (Barcelona 1871-1928) i la tercera a la que edità la Generalitat de Catalunya. Nosaltres us en presentem una nova versió, menys dramàtica i que considerem més adaptada als nostres dies. (Adapt. Angel Fàbregues).

Càl tenir present que aquesta cançó, una de les poques que es poden considerar conegudes arreu del món, no ha estat possible editar-la a Espanya fins avui, ni en versió catalana ni castellana. Concretament en disc (no en original francès) érem l'única nació del món on no s'havia editat.

LA MARSELLESA

I. Tots a la lluita, fills del poble, el jorn de glòria és arribat! Enfront nostre s'al·cen innobles els tirans que ens han subjugat. Anem, anem, plens de coratge. Lluitem contra l'opressor, vessant la sang sense dolor, veurem la fi de l'esclavatge. Alcem-nos ciutadans! Cridem tota la gent! Avant, avant! Unim les mans, per batre els vils tirans!	II. Fills de la terra catalana abans morir que ser esclaus! Un sol crit a tots agermana: Fora els opressors malvats! Mal siga el poble que les penes suporta amb plor resignat! Mal siga el poble esclavitzat, que no trenca a trossos les cadenes. Alcem-nos, ciutadans! (bis) Cridem tota la gent! Avant, avant! Unim les mans per batre els vils tirans!
- III. Trenquem la inèrcia que ens degrada! Si un poble és lliure, un poble és fort! Llibertat, llibertat aimada tu ens omplenes de joia el cor! (bis)
- Sota el teu nom, cantar victòria podrem, vençut el combat, quan tot el poble alliberat alci al vent la senyera de la glòria.
- Alcem-nos ciutadans! Cridem tota la gent! Avant, avant! Unim les mans per batre els vils tirans!

Anem recordant la història

An es mal cerquen remei quan es cas se fa precis, per què s'homo indecis, se carrega de ventrei, i després cerca conseis quan es mal està encarnat; el seu cos té fot danyat, en conjunt tot se li estreny.

Això ens està passant a dins Ciutat de Mallorca, a cap persona aconhorta el veure el trist estat; es carrer del Sindicat, que n'és ell tan transcorrit, i veure de dia i nit des modo que ha acabat.

Sa gent se sol passetjar per carrer de Sant Miquel, per què, és de ver, un cel de lo ben vestit que està, endemés pots arribar fins a sa Plaça Major es cos fa exhalació quan dins ella s'entrarà.

També altra plaça hi ha enmig d'aquests dos carrers, s'hi tengué molt d'interés: Palou i Coll s'hi posà. Varen dir res faltará per donar-li més honor i a cada cap de cantó un hotel s'hi aixecà.

Bastants anys funcionaren els hotels amb molt ambient, hi anava molt client per què bon menjar trobaven. Els comerciants anaven els dissabtes a Ciutat per parlar de porcs i blat: ne venien i en compraven.

Però es temps canvià es temps no era oportú, ja no hi anava ningú allà per comerciar. Després se varen relar a Cafè d'es Maonès. Altre ritme també ha pres: màquines de joc s'hi posà.

Aquell ambient que hi havia amb so vendre i comprar, a poc a poc acabà que tot cafè se tancaria. Però i Sòller sofria sa crisi com els demés; ben prest sobren cuiners i tot servici que tenia.

Perú i Sòller estan ara ben ple de clients d'aquelles dones prudentes que tot servici t'efan. Enmig de sa plaça estan en sa nit, també de dia. Es completa anarquia qui passa, convidaran.

Placeta amb tanta honor que regenta sa Pàgesa ha soferta sa baixesa de grossa prostitució. S'ha llevat es valor que un dia va tenir. Es trist acabar així, mos pega escarrufor. I sa nostra autoritat aquesta orde permet: ha publicat un decret, vol neta nostra Ciutat. Protestes li han donat de tot el veí que hi ha però silenci guardà. Cap moment ha contestat.

Bastants de carrers hi ha a dins es cor de Ciutat que el veí se n'ha anat per no poder-ho aguantar: veure tot moment passar aquella gent corrompuda, abundant sa drogadura, i lladre amb ganivet va.

Record que tota hora anava a passejar per Ciutat i per dins tot carrer aficat i part de nit m'hi passava. Ningú mai te molestava ni te robaven doblers, inclús tampoc «navallers». En aquell temps no s'usava.

Sa cupa s'ha de dar de sa nostra corrupció a sa nostra direcció que no la sap controlar. S'Autoritat desarmà se s'orde guardava i també que la privava del corrupte amenaçar.

Si el ritme segueix així, fent ses grosses endemeses, ses presons estaran plenes de lladre i d'assassí i les haurà de mantenir es poble treballador. Si no es dóna solució, anam per molt mal camí.

Climent Garau Salvà

PROMOCIO FINS DIA 30 DE MAIG

RESTAURANT CAN PRUNES

CARRETERA DE LLUCMAJOR, KM. 10'500

TEL.: 265279 - S'ARANJASSA

COSTELLES DE XOT 100 PTES CADA UNA

COSTELLES DE PORC AMB CORNA 100 PTES CADA UNA

POLLASTRE ROSTIT AMB SALSALADA 150 PTES 1/2 KG.

LLOM DE PORC AMB CANSALADA 300 PTES.

ESCALOP DE VADELLA (250 GR. MIN.) 300 PTES.

PEIX

SERVIOLA AMB MAIONESA I ENCIAM 300 PTES.

BOU DE MAR AMB SALSALADA AMERICANA 400 PTES.

LLAGOSTA DOS GUSTS 800 PTES.

UNA EXTENSA I SELECTA CARTA ESTA A LA DISPOSICIO DELS NOSTRES CLIENTS (BODES I COMUNIONS)

A la normalització per la pela

Clement Picornell

Jo era a Prada i ho vaig sentir. Tomeu Penya va dir més concretament: "Som un català de l'altre costat de la mar". Ara bé, a Prada, amb l'onejar de senyeres i amb la gent calenta d'orella, és ben fàcil el contagi repenti. No em puc estar d'alabar Tomeu Penya com a músic, dins el seu estil m'agrada. I encara més, com a músic que ho fa en català quasi de manera inconscient, quan abans ho havia fet en castellà o en anglès. És evident que un fet normal hauria de ser que la gent empri el català sense que, per força, hagi de ser ni un teòric ni un militant catalanista.

Però el cas de Tomeu és dife-

rent. Es un home públic i havia manifestat -supòs que li feren veure la imprudència- el seu anticatalanisme ("prefiero ser cojo y mallorquín que rey y catalán", havia dit). Supòs que ho degué fer d'una manera tan impensada com ho fa un contingent gros de mallorquins. Però això és una altra història a contar un altre dia. En Tomeu rectificà i ben bé. També va dir -a Prada- acarolat per la gent que cridava ("Tomeu! Tomeu!") visquen els països valencians!! Ves a saber què volia dir.

Una altra de les nostres figures que es normalitza és Lorenzo Santamaria. Lorenzo assolí una certa

fama, fa anys, a partir de fer de vocalista amb el conjunt Z-66 (la gent comentava que abans repartia sí-fons pels pobles i ara sortia per televisió). Això fa més de vint anys, després cantà tot sol i poc a poc la seva fama anà minvant, fins que el poguérem veure, posteriorment a Barcelona fent cinema.

Ara prepara una sèrie de ciència ficció per a TV-3 de molts de capítols. I seguint la màxima de "qui dona pa, mai té mal any" en Lorenzo ha esdevingut en Llorenç de Santamaria. Una lectura apressada voldria suposar que bé, que on hi ha diners hi ha canvis d'opinió o per ven-

tura, que la reflexió ha duit Llorenç a retrobar les seves arrels santamarieres.

La meua opinió és més senzilla: es tracta d'un camí més cap a la normalització i un camí tan bo com qualsvol altre. No és el camí de la resistència sinó el de l'expansió. Qui ens ho havia de dir que la normalització lingüística del català donaria duros qualche dia!

No cregueu que hi ha cap mena de ressentiment, ni quantre Llorenç, ni quantre Tomeu, ans el contrari, els consider dues figures ben entrançables de la mallorquinitat. I, tanmateix, ningú no neix ensenyat.

Novament aquest any

Gabriel Janer Manila

Novament, aquest any la llengua catalana tornarà a ésser exclosa dels exàmens de selectivitat.

El ministeri d'Educació i Ciència ha decidit d'eliminar les proves de llengua catalana que s'havien previst als exàmens d'enguany, perquè diuen que, tal com està la legislació, seria massa fàcil presentar un recurs en contra d'aquestes proves i guanyar-lo.

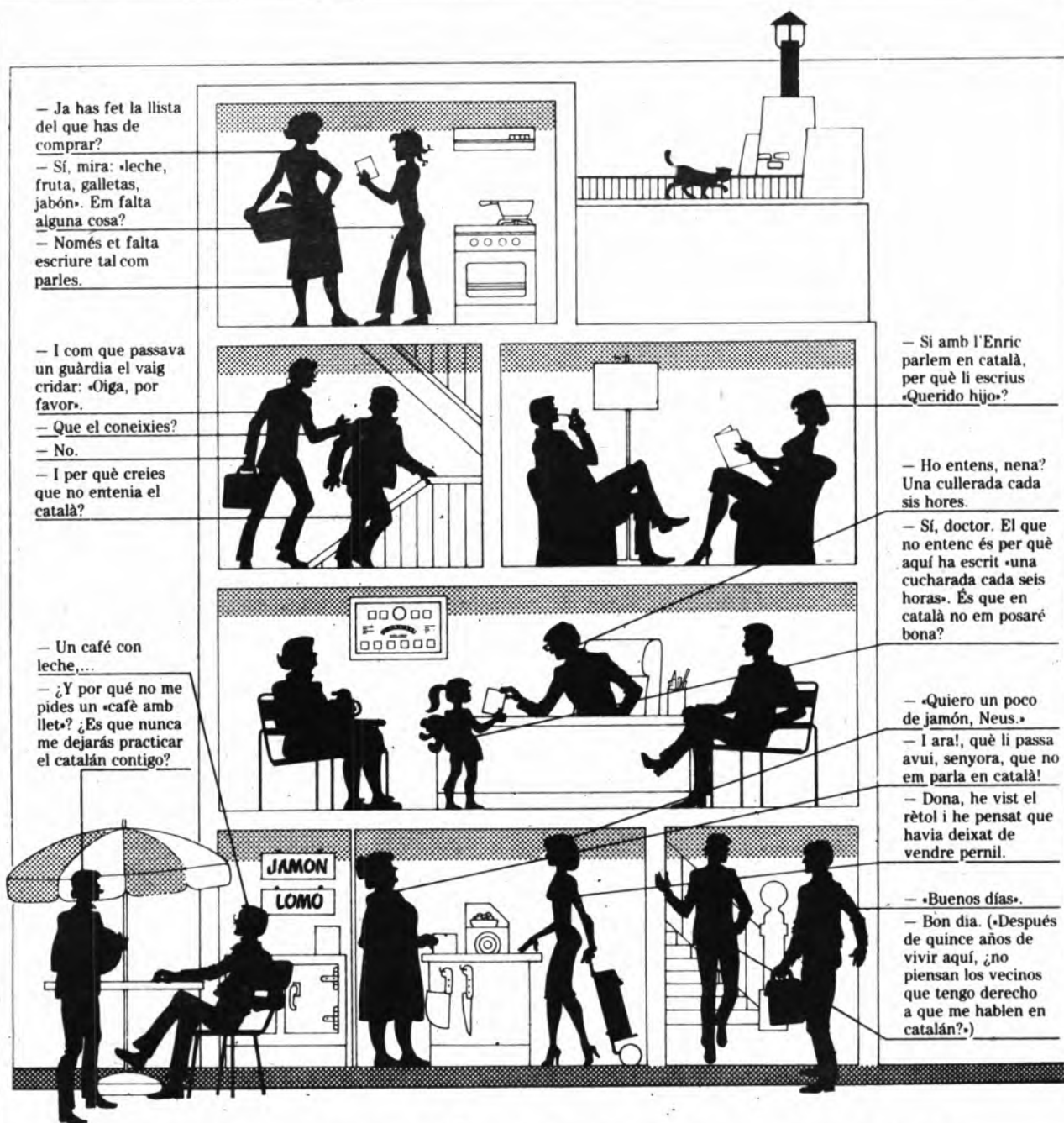
Mentre, es treballa en un projecte de decret que les regularà, les proves, però que preveu, diuen, una sèrie d'exempcions inacceptables. Es diu que serà suficient no haver cursat un any de batxillerat als nostres instituts per veure's dispensat de fer la prova de català.

No és difícil d'entendre que les raons del MEC hagin estat discutides per aquells sectors de la societat que treballen per la normalització de la llengua catalana a l'àmbit de l'ensenyament. Diversos col·lectius i associacions han manifestat públicament la seva disconformitat, alhora que han denunciat l'actitud hostil del ministeri envers la llengua catalana.

Aqueixa hostilitat no ens sorprèn, tanmateix. El ministeri d'Educació i Ciència, de Madrid estant, passa pena que la gent es vegi obligada a aprendre massa català. En qualsevol cas, vol que tot quedi ben fermat abans de pronunciar-se, perquè cal evitar que guanyin els recursos aquells que volen viure ací, però no volen saber català. Com si aprendre un poc de català fos una mala ronya.

Per a enguany no hi haurà català a les proves de selectivitat. Per a enguany, el ministeri ha decidit que no convé que hi hagi català a la selectivitat. L'any que ve, segurament que sí, que n'hi haurà, però podran escapar-se'n, tanmateix, tots aquells que hagin estudiat un curs de batxillerat fora de les Illes; encara que aquest curs hagi estat a Catalunya o al País Valencià.

Qui sap què es farà, què no es farà contra la llengua en aquesta terra? Les podríem recomptar, les increïbles meravelles: lleis que no es compleixen, grafits escrites a les parets, insults vergonyants, correcció de rètols, protestes de pares, indiferència... I la lluita. La lluita difícil per la llengua.

EN CATALÀ, PER RESPECTE A UN MATEIX I ALS ALTRES

Ara, el deure de cortesia és parlar català amb tots els qui volen saber-lo per compartir el futur de Catalunya.

Perquè no som ni un ni dos. I tots tenim dret a conèixer i utilitzar la llengua pròpia del país on vivim.

La diferencia entre fracaso y éxito escolar, puede ser un examen visual.

Es un consejo de la CAMPAÑA DE PROTECCION OCULAR.
ASOCIACION DE UTILIDAD PUBLICA.

A la Plaça Major de Lluçmajor se va celebrar per primera vegada, sota el patrocini de l'Ajuntament, la fira del llibre el dia de Sant Jordi. Se varen vendre llibres a milers, especialment a la gent jove de la Ciutat de Lluçmajor.

Diuen que tenen el do de la paraula i és ver. Són els joves del PSM que se reuniren al saló de la Casa de la Vila per parlar dels problemes del terme aquesta setmana passada.

Plats decorats a la Fira del Fanc de Marratxí. Decorats i escrits en català que és lo que toca.

La banda de cornetes i tambors de Lluçmajor que dirigeix en Pep Bergues anima la majoria d'aconteixements culturals de la Ciutat.

En Francesc Mengot, natural de Lluçmajor i que ara viu a Son Rapinya, és el nou president de la Federació d'Associacions de Veïnats de Ciutat. A la fotografia també hi podem veure n'Antoni Perpinya des Molinar i en Joan Font de Son Oliva.

Amb el Saló d'Actes del Col·legi del Magisteri quasi ple, en Jaume Sastre del Moviment de Defensa de la Terra, va fer una conferència de quatre hores la vesprada de Sant Jordi. La vetlada, va començar menjant cacauets, menjar de nebies, i va acabar amb la conferenciant llençant carn crua als oients animant-los a fer-se caníbals per defensar la nostra pàtria. En 4 hores va tenir temps de posar verds als forasters enemics de Mallorca i als mallorquins col·laboracionistes que sense saber-ho o en ple coneixement de xausa lluiten contra Mallorca.

LES FORCES PROGRESSISTES HISTÒRIQUES PARLAVEN CLAR

"Federalisme? Ja ho dirà Catalunya quan tingui personalitat jurídica per a proposar o acceptar les condicions d'un pacte."

"Considerem també catalans... tots aquells que residint a la nostra terra, conviuen amb nosaltres i se senten compenetrats amb els nostres anhels i ideals."

Francesc MACIÀ (Vilanova i la Geltrú 1859- Barcelona 1933) Fundador d'Estat Català i d'E.R.C. President de la Generalitat.

"No hi ha cap nacionalista, com no hi ha cap home que defensi la seva llibertat, que deixi que la hi condicionin. Un nacionalista defensa la seva llibertat absoluta i plena."

"Catalunya ha de realitzar el primitiu propòsit de Macià: instauració de la República Catalana i la federació subsegüent amb les altres Repúbliques espanyoles. Macià no confonia la federació de Repúbliques amb la República Federal."

Jaume AIGUADER (Reus 1882- Mèxic 1943) Fundador d'E.R.C. Alcalde de Barcelona.

"En el tumult fecund del món d'avui el sentiment de pàtria constitueix el gran aglutinant; el nostre esforç ha d'anar adreçat a fer que es posi al servei del millorament social."

Comissió Executiva d'E.R.C. (Pere **COROMINES**, Carles **PI I SUÑER**, Joan **PUEG I FERRATER**, Marià **PUJOLAR**, Martí **ROURET**, Hilari **SALVADOR**, Miquel **SANTALÓ** i Humbert **TORRES**) Juny 1935.

"Girar-se d'esquena a aquests moviments nacionalistes, adoptar enfront d'ells una actitud d'indiferència, és fer el joc al nacionalisme opressor i reaccionari, encara que es vulgui cobrir aquesta actitud amb la capa de l'internacionalisme."

Andrew NIN (El Vendrell 1892- ? 1937) Polític comunista. Conseller de la Generalitat i dirigent de la Internacional Roja.

"Mentre un poder de fora siga d'un rei, siga d'una oligarquia, negant als catalans drets polítics o donant-los-en d'inútils, privi Catalunya d'organitzar i governar les institucions polítiques i socials exclusivament nostres amb llibertat plena, serà una ficció i una mentida el govern del poble català."

Jaume CARRER (El Vendrell 1867- Barcelona 1934) Ministre de Finances de la República.

"Quan dos individus tenen una mare diferent i un d'ells ha anat oprimint l'altre, que l'oprimint digui que vol ser germà de l'altre, és un gest que ratlla en la bogeria o en el sublim."

"Espanyols, no que no en som, ni en podem ésser, perquè no hem nascut en terres d'Espanya."

Ventura GASSOL (La Selva del Capm 1894- Tarragona 1980) Fundador d'E.R.C. Conseller de la Generalitat.

Ara fa mil anys esdeveníem independents i sobirans. Però després dels tres darrers segles de convivència forçada, encara li cal a una bona part del nostre poble de perdre l'enconyiment que no li permet d'anomenar les coses pel seu nom legítim. El nom que en ell mateix ja comporta uns drets inalienables.

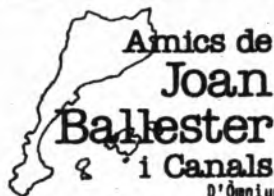
Com ja es diu en les cites que donem avui, cal no oblidar que nació o nacionalitat vol dir dret a tenir estat, dret a l'autodeterminació, a voler la independència, a exigir la separació d'unes nacions amb estat, veïnes i ocupants.

Sapiguem-ho, diguem-ho sense cap reserva. Entre altres raons perquè només parlant i actuant esglaonadament sobre aquests drets, tots els nostres polítics ens podran aconseguir una autonomia digna i lleial.

Entenem autonomia en el seu sentit ampli d'estat lliure associat, de la nostra confederació tradicional, etc.

"Els drets dels pobles no prescriuen mai, no tenen altra raó suspensòria que un acte de força."

Pere COROMINES (Barcelona 1870- Buenos Aires 1939) Dirigent d'E.R.C. Conseller de la Generalitat.

Aquesta és l'onzena pàgina informativa que publiquem a tota la premsa barcelonina. Ara voldríem fer-ne una altra per explicar com havien parlat els conservadors catalans. Però per això necessitem continuar rebent aportacions econòmiques a "Amics de Joan Ballester" cta/ct. 373 Banc Urquijo Unión, Ag. Rambla, Barcelona. O bé xecs nominatius al mateix nom, apartat 5.069 de Barna.

Prègum insistèntment que aquesta pàgina sigui fotocopiada i feta córrer.

"Sense tenir garantia per al temps futur, no podem contribuir a fer una Espanya forta, perquè no sabem com serà esmerçada la força que nosaltres li donem."

Antoni ROVIRA I VIRGILI (Tarragona 1882- Perpinyà 1949) Fundador d'Acció Catalana. Dirigent d'E.R.C. A l'exili, President del Parlament.

"Catalunya té una ànima que no pot casar, que no casarà mai amb l'ànima de Castella."

Joan MONTSENY "Federico Urales" (Reus 1864- Saló 1942) Escriptor anarquista.

"Quins resultats pràctics ha portat la concòrdia? Mentre el català s'ha deixat assimilar, l'espanyol no ha tingut res a dir. Quan l'espanyol ha trobat resistències en el català, s'ha indignat. Aleshores aquest -el català- ha parlat i ha insistit més que mai en la concòrdia i l'espanyol ha fet veure que l'entenia."

Pere Martí ROSSELL I VILAR (Olot 1882- Barcelona 1933) Fundador d'E.R.C. Diputat.

"Com més tardi Catalunya a ser Estat, a viure com estat, a recobrar les atribucions, les potestats, i la independència pròpies dels Estats, més dificultats trobarà per a viure com a tal, menys aptitud hi tindrà, menys preparada hi estarà, més qualitats de les necessàries per viure independent haurà perdut."

D. MARTÍ I JULIÀ (Barcelona 1861- 1917) Psiquiatre d'ideologia socialista. Presidí la Unió Catalanista.

"La pedra fonamental del nostre pensament és l'afirmació de Catalunya, que porta com a lògic corollari el principi d'autodeterminació."

Carles PI I SUÑER (Barcelona 1887- Caracas 1971) Dirigent d'E.R.C. Alcalde de Barcelona.

"A Catalunya, la classe obrera ha d'aixecar ben alta la bandera del patriotisme català. Molts anys d'errors, teòrics dels anarco-sindicalistes i dels socialistes espanyols han creat confusions i determinat accions de conseqüències catastròfiques, tota vegada que negar l'existència de la nació catalana equival a justificar la criminal persecució de la llengua catalana."

Joan COMONERA (Cervera 1894- Burgos 1958) Polític de primer socialista i després comunista. Secretari general del PSUC.

"...l'ànima catalana. Aquesta gran ànima d'una petita nació els ciutadans de la qual estimen, amb doble amor inseparable, la Pàtria i la llibertat."

Josep IRLA (Sant Feliu de Guíxols 1874- Sant Rafel, Provença 1958) Fundador d'E.R.C. President del Parlament. President de la Generalitat a l'exili.

"Catalunya és un exemple del desig de viure i d'engrandiment."

Lluís COMPANYYS (El Tarròs 1882- Barcelona 1940) Fundador d'E.R.C. Ministre de la República. President de la Generalitat.